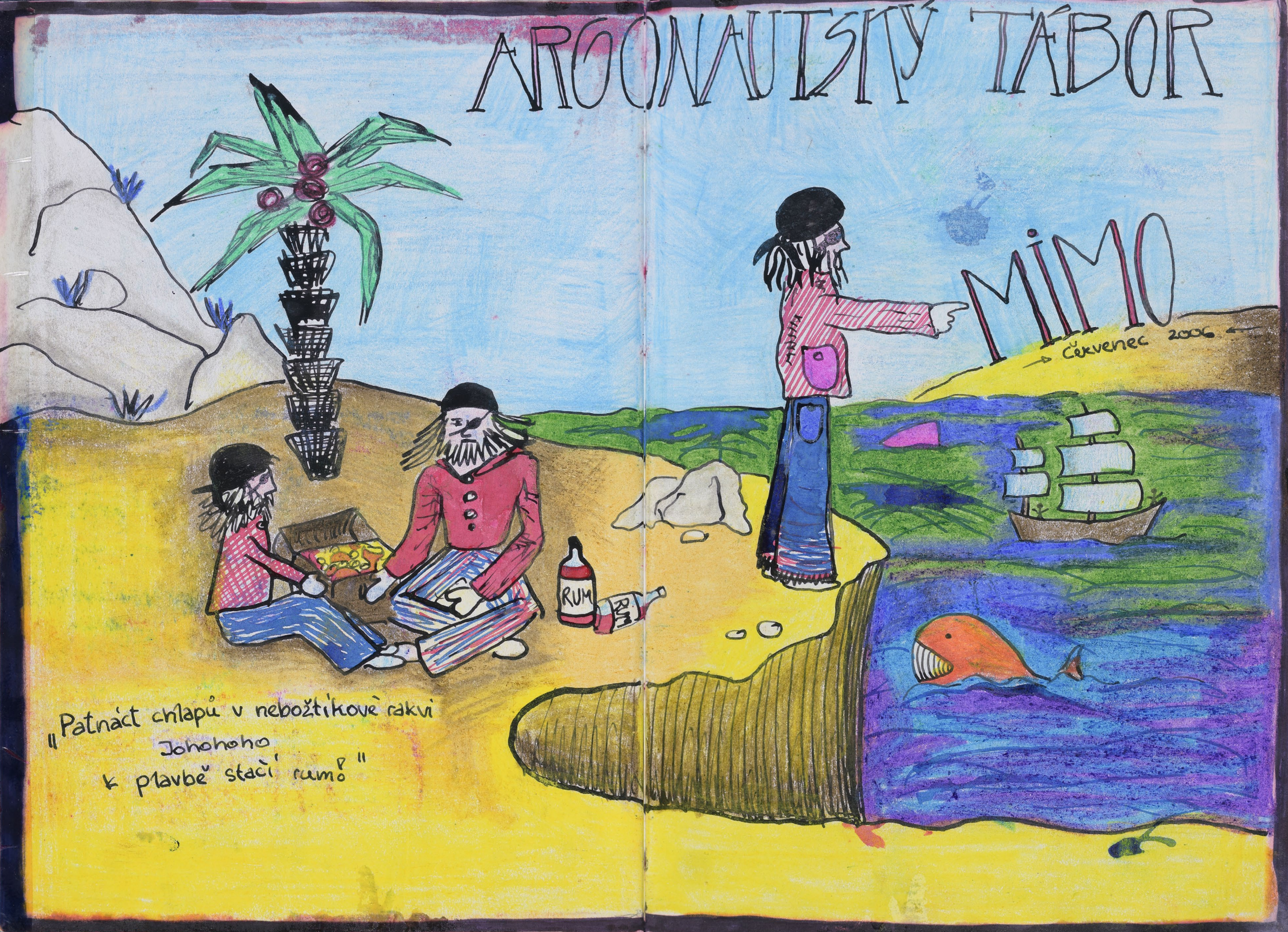

ARGONAUTI

ARGONAUTSKÝ TÁBOR

„Patnáct chlapů v neboštíkově rakvi
Johoho
k plavbě stačí rum!"

TENTOKRÁT JSME SE ROZHODLI ZAHÁJIT TŘÍTÝDENÍ TÁBOR VODOU → → SJÍŽDĚLI JSME OHŘI.

VODY MOC NEBYLO, PÁRKRÁT JSME SE PROJELI PO KAMENITÉM DNĚ ALE TAK DALO SE TO VYDRŽET.

CO SE TÝČE POČASÍ → BYLO ÚPLNĚ SKVĚLE → NĚKDY MOŽNÁ AŽ MOC.

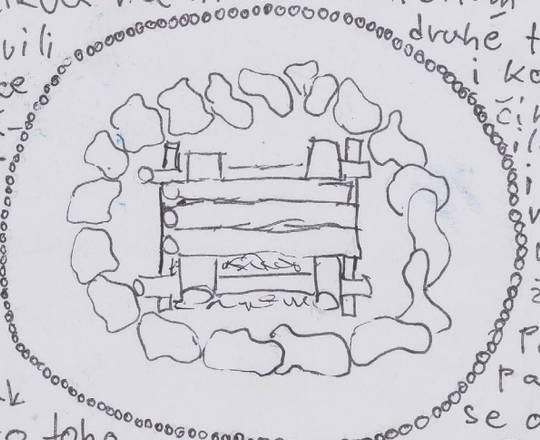
BOHUŽEL JIŽ OD POČÁTKU PRONÁSLEDOVALY NAŠÍ SPOLEČNOST NEMOCI. NEJPRVE UKRUTNÝ PRŮJEM → PRAVDĚPODOBNĚ Z VODY (I KDYŽ OFICIÁLNĚ NA NÍ NIC ŠPATNÉHO NEBYLO), POZDĚJI ZE SLUNCE → → ÚPAL/ÚŽEH. HLAVNĚ POSLEDNÍ NOC BYLA VÝŽIVNÁ. NAŠTĚSTÍ JSME SPALI VE HVĚZDIČKOVÉM KEMPU (nepamatuji si kolika) KDE BYLA SPRCHA, A TÁK JSME MOHLI NÁSLEDKY IHNED ODSTRANIT...

PETTY

PÁTEK

→ stavba

Pátek je den smůly.
Budili jsme se se slovy, večer zase pršelo. A vzkatky. skoro všichni se probadili s mokrými spacáky až na mě. Poshídali jsme něco jakýchsi zvahce a šlo se „stavět". Téměř všeho bylo tak spathě že nestavěli vůbec nic.
Do oběda se nám podařilo postavit jedno velký týpko. Zlehka jsme poobědvali a šlo se zhora „pracovat" opět jen pár lidí a odpadli i další. Z velkou ná mahou a vipětím všech sil jsme postavili druhé týpko a pobylose dokonce i kousek kapa.
po svá- čině se pár lidí vzchop- ilo a dovečera stálo i to třetí týpko byla večeře a šlo se k zá- hajovacímu ohni možná že by se dostalo i na pasování ale byli pasování nemocní a tak se od toho se šlo místo toho se šlo spát do druhého dne o němž se dočtete na další straně

Matud

SOBOTA

Ráno jsme vstali, celí rozlámaní po včerejší namáhavé práci.
Snídaně celkem ušla a po ní jsme se jali dokončování tábora. Bylo potřeba dostavět latru a také pobít kapo...
Odpoledne jsme hráli pár her a večer jsme svazili svá hrdla starým dobrým rumem.
A jak už to tak bývá, po namáhavé práci jsme byli tak znavení, že jsme zalezli do týpeka innedspali...

Petty

NEDĚLE

Léto roku 1727 bylo horké, staré zvyky se hroutili a nové začínali, svět se hnul a nikdo si nebyl ničím jist.

První sluneční paprsek prorazil oblaka a pokračoval na své pouti až k mořské hladině, tam pronikl do vody, která se lámala o skaliska vytvářející tak vodní tříště. Opodál kotvila loď. Další sluneční paprsky pronikli vodou a tak začalo ráno nového dne

Po ranním protažení si každý pirát dvakrát přihnul z láhve a šlo se pracovat. Než nastal poledního jídla čas, by to rozl dáš, že zadul bas. Po pokusu o soutěž hladových zabijáků, která ztroskotala @ na nesoutěživosti se šla hrát Otloukánek. To je tradiční pirátská hra jde o to porazit tyčí s velkým očkem

(v očku se jmodrchané lano) co nejvíc lidí. Nejlepší pořučí občas tvrdí, že se v toho používá i míček (lanoušů) Pak byl oběd. Po něm byli všichni tak malití, že se začali chovat jako zvířata a lovili se mezi sebou. Nejoblíbenějším zvířetem byl samozřejmě čmelák.

Když už všichni vyvztekli tak se dosvo zpitý kapitán (ten jedinej byl mimo, na to jsem zapomněl) rozhodl, že budem pašovat plyšové medvídky. Mé nejlepší celkem vsmuk do nohy pušku, proto jsem se zdráhnul a šel chlastat na loď.

Tím končí další den naší cesty za pokladem, k večeru se ještě vyvalili sudy s rumem a všichni se zpili tak, jak to má být.

Poslední paprsek zmizel za obzorem a nastala černočerná noc.

YAR

POHEL

Svítá...
V celém táboře je klid...
Až na jednoho týpí.. Z tohoto týpí vyléza hodinu co hodinu jeden pirát... a pokaždé zamíří tou samou cestou, která vede k vodě...

Takže jako vždy jsme byli probuzeni rozcvičkou... Opět nastává ranní otužování a i otužilým námořníkům se při pomyšlení na něj zvedají chlupy z nohou. O snídani se zde nebudu raději moc zmiňovat, nestojí to za to...

Následoval ranní nástup a medicína. Nic naplat, proti nemocem se léčit musí...

Při dopoledním programu jsme se cvičili v maskování. Maskování je na opuštěném ostrově plným nepřátel velmi potřeba... Když jsme usoudili že jsme již dobře zamaskováni, jali jsme se posilnit.

Poté jsme za tvrdě vydělané peníze začali nakupovat budovy po skupinkách.

Z nakupování a poledního klidu nás vyčerpala zpráva, že na nás útočí lidí lodí. Tak jsme popadli své mističky a šli útočit na nepřátele...

Boj byl bohužel ukončen předčasně, kvůli velké úmrtnosti.

Pak už jsme se znovu sešli na posvátném místě u baru a hodovali!...

V celém táboře je klid... jen jedna hlídka chodí...

PETĚT

Vymýšlíme písně...

KUCI

KAUKA

ÚTĚRY

KAUKA

Dnes ráno jako vždy se rozprovdila rozcvička. Sice jsem na ni nebyla, protože mám popálenou nohu, ale mohu vám povědět jak probíhala. Mi jako piráti jsme měli za úkol se zavázanýma očima běžet za zvukem vydávaným Kry Štefem. Kdo bude u něj dřív tak vyhrál a dostal pár stříbrných. Vyhrál MEDVĚD SLUNEČNÍ.

Ke snídani jsme měli namazané chleby. Po snídani byl ranní nástup a také vydána medicína (chrozný kertuč) Ale málem bych zapomněla že od včerejší bitvy mám popálenou nohu, zůstali zranění. Vypíchlé oči, zlomené ruce a nohy, a různé jiné zranění. Po nástupu byl za program "HODINY" Mezi nimi bylo volno, protože se čekalo na to obětování truhlice slunečním. Byla vyhlášena soutěž o nejvtipnější komix takže jsme s...

Snažili vymyslet komix.
Byl čas jít popřát na barvu a
hrát poker. Pak byl oběd. To
bylo vajíčko na tvrdo s chlebem.
Po obědu jako vždy byl poledni
klid, který trval hodinu. Po
něm byl vyzapískán nástup.
Na něm jsme se dozvěděli
o nalezené mapě a papíru k
němu. Na mapě byla vyznačena
trasa, kterou jsme měli prozkou-
mat. Takže jsme si vzali svačinu
a pití a vyrazili po našich skup
nách. Vrátili jsme se ze správnou
a povečeřeli jsme. Po doznějkání
posledního sousta byla zpívanda.
Zpívali jsme nacvičené písničky anglické
herze na vymyšlenou melodii a
jiný písně... Zašli k nám na nástěnu
2 lidé z kámat a šli jsme spát
a spát.

STŘEDA

Ráno jako vždy byla rozcvička, a šla probíhala
Jak že, v nedaleké jeskyni je poklad a naším úkolem
bylo vloupit ho co nejvíce. Lezli jsme po čtyřech,
skákali jsme po jedné noze až nakonec nezbylo v
jeskyni nic. Nakonec jsme si papírky rozměnili.
Byl čas jít na snídani a po ní medicína
Medicína (11) byla proti cholere. Po ranní medicíně
jsme si měli dodělávat sluneční hodiny, a
šaky jsme se dostrkli správně tak se přiblíži-
la španělská loď a měli jsme vyrobit katapult.
Nastal čas na oběd. Po obědě byl poledním klid tedy
(pomělí dodělané hodiny) šak si je měli dodělat ale
šaky je se bez katapulty. Také po poledním klidu
byla [illegible] měli jsme se oblékat do sportovního
[illegible] si s sebou vzít svačinu, pití a dvoumetrovou kládu. Měli jsme se
[illegible] a jít, první disciplína byla ta, že jsme
s kládou měli přeběhnout [illegible]
jsme do [illegible]. A další úkol [illegible]
kládu [illegible] medvědí [illegible]
oblečko na W/C a šak se [illegible]
měli se zavázanýma [illegible]
Najednou jsme [illegible]
Naše [illegible]
Posledním [illegible]
Na [illegible]
a šaky se [illegible]

PÁTEK

Dnes ráno jsem se po vyčerpávající hlídce
prokudil v 6.00, jelikož bylo potřeba splnit
plán a vyprodukovat příslušný počet rohlíků s
marmeládou. Zavelel jsem a celá naše polní
brigáda se se radostného zpěvu internacionály pustila
do díla. Naše mladé ruce pracovaly na 300 procent. O rohlíky
jsme se rozdělili bratrsky. Protože byl náš tábor
mírů již postaven, vydali jsme se severně na hranice
naší drahé vlasti [illegible] střílet zákeřníky. Já sám jsem
si dělal [illegible] šestý zářez na svém kolbišti
matky, když [illegible] vítr, zákeřně tančící
ze země [illegible] prorazila mou. Dostavil
jsem se na [illegible] ošetřovny, kdy mi tu
trochu krve, [illegible] kterou mi bylo dáno prolít
za vlast. Po vydatném obědě jsme se s
jasnou myslí vydali vstříct začínajícímu
odpolednímu. Čím déle jsme se vydávali,
tím bylo odpoledne méně začínající a když
jsme se vrátili, bylo by označení „odpoledne"
již pouhou demagogií. Hvězdy svítily
jasně na potemnělé obloze a duch bratrství
se vznášel mezi všemi.

— „Kapitáne Silvere, nepovelíme již noční klid?" —

— „Povelíme vojíne, povelíme." —

— „Noční klid!!" —

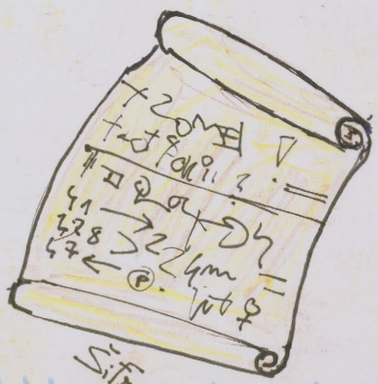
Budu
Cílem
schovívání

Pátek

JINDRA

Dopolední akce bylo šifrování. V lese jsem nasbírali kartičky s písmeny a z toho jsme sestavovali výsledek. Po obědě jsme si postavili pevnosti (každý tým jednu) z blachů a pak začal fight (měkbovka). Brudl dostal od Matuda míčkem do spánku a tak tak byla hra předčasně ukončena. Pak jsme začali vyrábět Setonův hrnec. Potom jsme dostali kuře. Kuře! Kuře! Kuře, rozumíte. Dostali jsme maso, super. Tak jsme se dobře najedli a šli spát. V noci byla unesena Petky. Těšili jsme na druhý den, kdy měli přijet rodiče.

V táboře bylo každý den jiné. Jen služba snídaní... Po vzbuzení byl vyhlášeno 3 min. do rozcvičky! Za tři min. začala. Po protáhnutí a po popání byl čas na úklid. Úklizení které bylo přísné jelikož sobota = nástěvní den... Samozřejmě že po úklizení byl i úklid okolí a umití i cedule a lavičky. Všem byla rozdělena práce! Tak jsme pracovali.

Sobota

PŘÍPRAVA NA NÁVŠTĚVNÍ DEN.

Petty

ARGO

Kauka

NÁVŠTĚVNÍ DEN

Proběhl jako každý jiný. Rodiče přijeli, přivezli nám zásoby na další pobyt a strávili celý den se svými ratolestmi.
Také se hrál soft a večer byla velká slavnostní hostina, velký oheň a také jsme rodičům zahráli divadlo.
Pak se šlo spát...

PETY

← Putování trojic →

Na putování trojic jsme pochopitelně šli rozdělení po skupinkách. Zdeň je reportáž ode mě, Budula a Kachny: Probuzení bylo zvláštní. Spali jsme v boudičce u cesty, kde projelo pár aut, což mě probudilo. Přibližně v sedm přijeli dvě dámy a uprostřed lesa posnídaly pečené buřty. Probudily zbytek skupiny, posnídali jsme a šli. Já s Budulem jsme došli až na Branku a Kachna, protože ji bolela noha, zůstala. Na Brance to bylo pěkné, vykoupali jsme se tam a vrátili se do tábora. Večer jsme si u ohně v bójkách povyprávěli a šli spát. → Ondřej Jelen

ZDE MĚL BÝT JÁ, KUK ČEIS

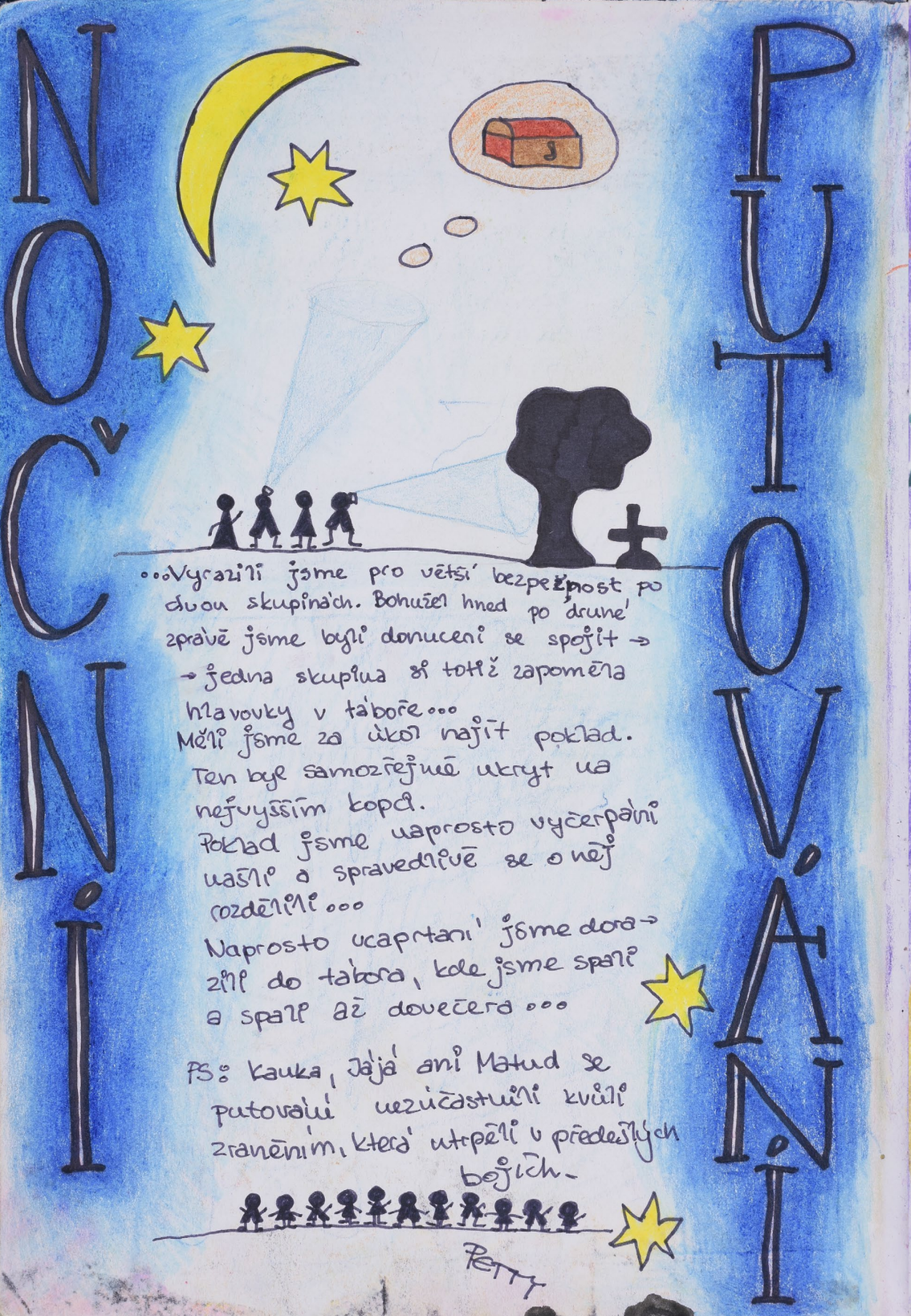
Tento neobyčejný den začal poněkud obyčejně. Brzký budíček a jako vždy drsná stříbrná rozcvička. Už od svítání se ale šířily zvěsti, že dnes bude nechtěný kapitán a tyran navždy svržen. Nakonec jsme zhotovili černou značku a dali ji Stříbrovi a tím vyjadřili nesouhlas s jeho velením. Morálka byla ihned povzbuzena a všichni se radovali a popíjeli rum. Stříbr ale prorokoval, že se nám to nevyplatí, protože bez schopného velení nezvládneme vůbec nic... Pak jsme ho umlčeli a šli vařit do kuchyně.

STŘEDA

Jako dopolední program bylo vaření přírodního čaje z různých bylinek... Nikdo se naštěstí nenatrávil a tak jsme začali vymýšlet různé modely lodí od kánoí až po velikánské plachetnice.

Odpoledne proběhlo hodnocení nejhezčích a nejzajímavějších lodí. Poté také proběhl závod s různými obtížnými trasami. Poté jsme se rozhodli že v klidu a dobře povečeříme, když tu se najednou ztrhl poplach! POZOR, NÁMOŘNÍCI ÚTOČÍ!! Tak jsme se rychle rozdělili do skupin a vydali se hledat poklad... zrovna se ztmívalo... PETTY

NOČNÍ PUTOVÁNÍ

...Vyrazili jsme pro větší bezpečnost po dvou skupinách. Bohužel hned po druhé zprávě jsme byli donuceni se spojit → → jedna skupina si totiž zapomněla hlavovky v táboře...
Měli jsme za úkol najít poklad. Ten byl samozřejmě ukryt na nejvyšším kopci.
Poklad jsme naprosto vyčerpaní našli a spravedlivě se o něj rozdělili...
Naprosto ucaprtaní jsme dorazili do tábora, kde jsme spali a spali až dovečera...

PS: Kauka, Jája ani Matud se putování nezúčastnili kvůli zraněním, která utrpěli v předešlých bojích.

PETTY

GÍTYCK

TEXT BY LINDA
ILLUSTRATIONS BY SANDRA

Po nočním putování. Příchod do tábora. Oznámení šokujícího činu Capitanského. Pád do spacáku. Probuzení v rozpálené tee-pee. Přesun do stínu. Spánek. Totální probuzení. Příprava zářivě rudého ohně. Zářivě rudý oheň. Písně. Vyhlášení celotáborové hry. Oznámení Matyldy. Smutná zpráva - Matyldu nás opouští. Před usnutím se v nových i v těch starších přátelským životem sedících probouzí únava nad koncem tábora. Večer odjelo dokonce i pár spolupirátů. To nás zůstala bohužel pouze hrstka. Hrstka dělící se o poklad.

Jo, to bylo dobrodružství

PÁTEK

aneb bourání tábora

Takto to začíná uždycky. Člověk vstane celej natěšenej s pokřikem „Hurá! Jdou se vymlacovat krajinky. Poté cokrozmlátí co se dá nastene sundavání Tee-Pee, to je člověk ještě plnej radosti. Avšak po vyndání všech břebíků (i z nohou) nálada opadne a následuje nošení krajinek z bodu A do bodu B. Potom jsme se museli rozloučit s našim milovaným barem, jenž likvidoval žízeň, žal a stal se zdrojem večerní zábavy. Po dobře odvedené práci se rozloučili, ti co už odjedou dřív a já, mezi nimi byl také čili Konec

by claw of
Dr. Zoidberg

SOBOTA

Ráno jsme vstali, nasnídali se. Huf nebyla rozcvička. Sbalili jsme se a odešli. Bylo krásné vedro. Autobusem jsme dojeli do Plzně a sam jsme nastoupili na vlak jedoucí až do Prahy. Ve vlaku bohužel nešly otvírat okna a Abukač řekl že nenávidí "ZPOCENÝ NĚMECKÝ PRASTA!" Po příjezdu na hlavák byl rozchod. Konec. Konec tábora. Konec oddílového roku. Loučím se s vámi. KONEC KONEC! KOHEЦ! THE END! die Ende! FINE! FINIS! AHOJ

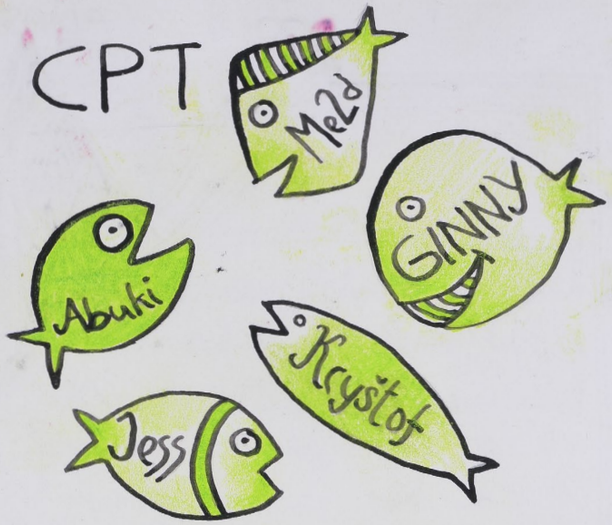

ODJEZD

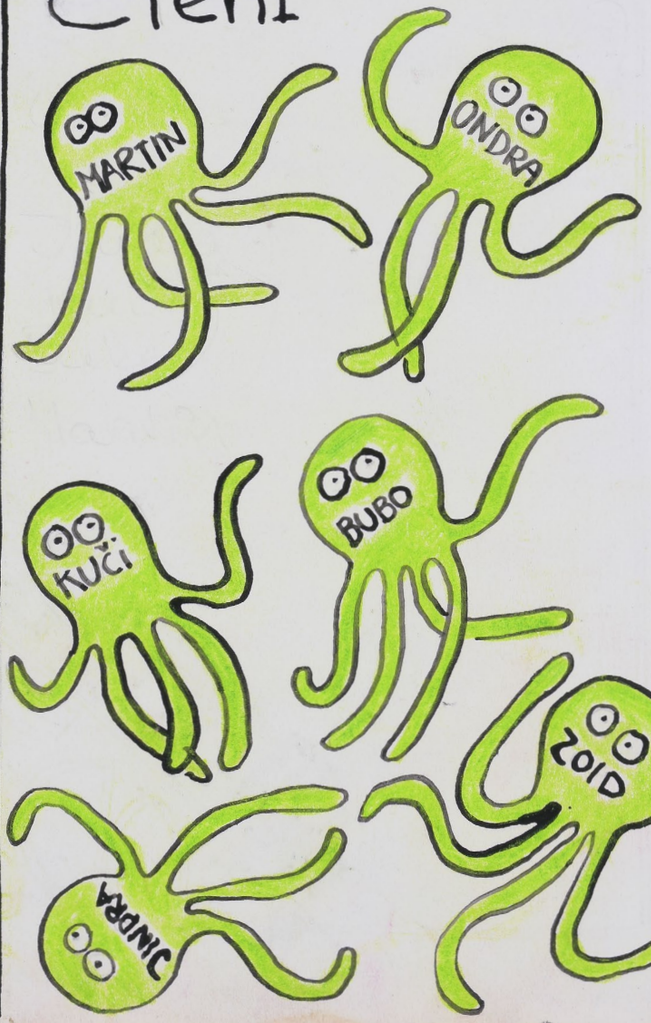
ILUSTRATIONS BY BETTY
TEXT BY JINDRA

Tým Todo

CPT

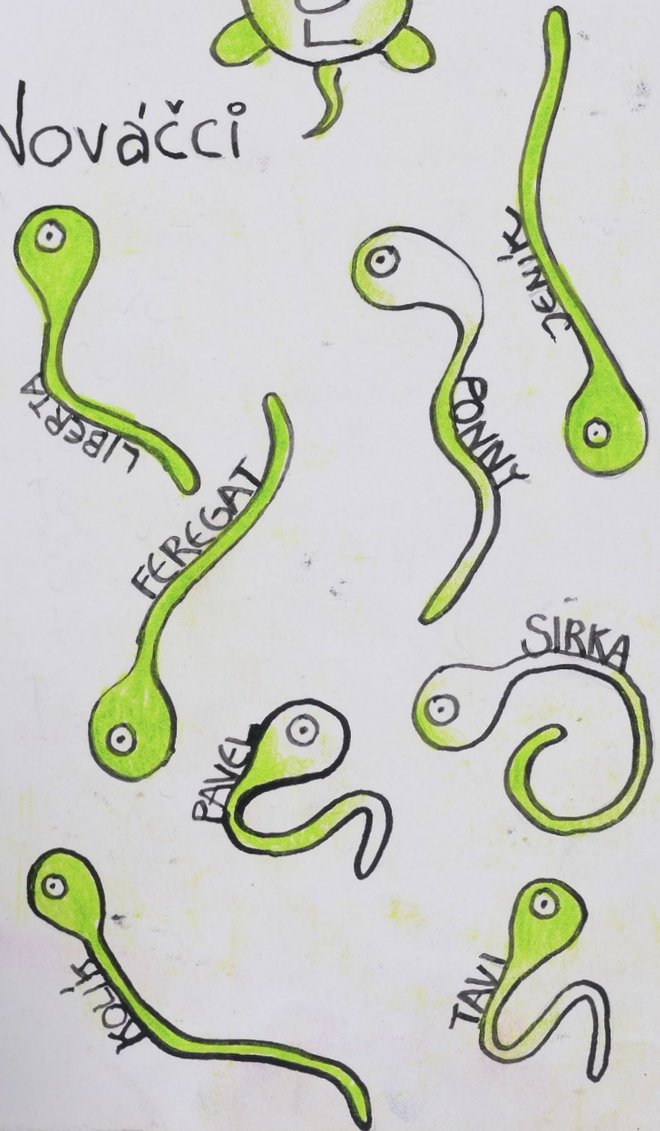
Členi

Boatsmani

Nováčci

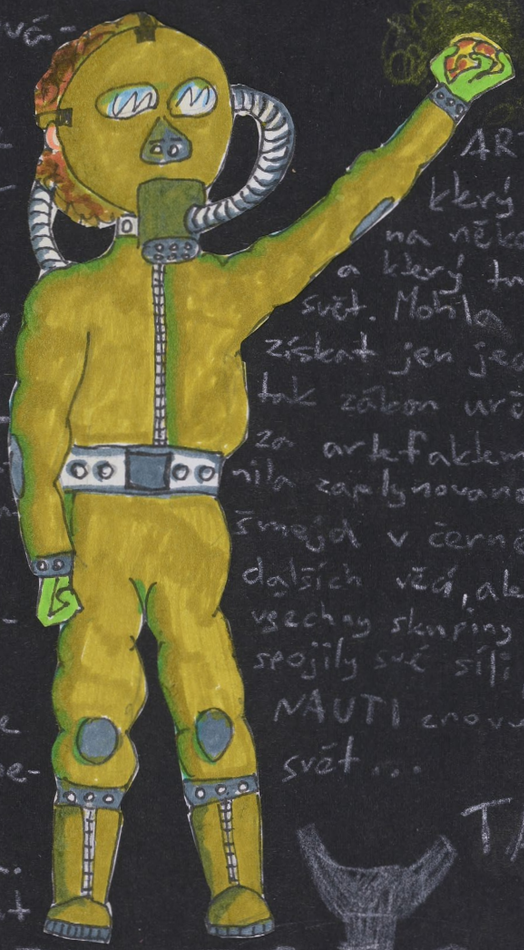
Rok 2007

ZAHAJOVAČKA

Jeli jsme v pátek z Aut. nádr. Hole šovice. Pozdě večer jsme dorazili pod převis, kde jsme spali. Ráno jsme si ve SKALNÍM MĚSTĚ zahráli několik her, a pak jsme čli ke prastaré bo- provici, kde jsme hodnotili kompoty. Potom jsme byli fo- tografováni u měsíční skaly. Další den jsme jeli domů.

Venku řádí jaderná válka. Svět se žene do záhuby. Je jen jedna možnost, jak přežít. Hibernace. Tak se speciální oddíl rozhodl učinit, aby zachránil svět...

Masela jsem spát jen chvíli, maximálně pět minut. Ale cítila jsem se divně. O to víc, když nám kapitán oznámil že venku vybuchla atomová bomba a my byli hibernováni na 30 let. Venku bylo stále ještě nedýchatelno, až na pár konkrétních míst a na jedno z nich jsme se přesunuli. Naši lidi jsme si chatu, co nám poslouží jako úkryt, pojedli něco z malých zásob a šli spát. Druhého dne jsme byli seznámeni s plánem na záchranu světa. Bylo třeba získat ARTEFAKT, který se rozpadl na několik částí a který tu moc oživit svět. Mohla ho však získat jen jedna skupina a tak zákon určil. V honbě za artefaktem nám bránila zamlžovaná ZÓNA, šmejdí v černém i spousta dalších věcí, ale když všechny skupiny nakonec spojily své síly, ARGONAUTI znovu zachránili svět...

TAVI

APOKALYPSA

20.10. – 2?.10.???

LITERÁRKA

PÁTEK: SEŠLI JSME SE V PÁTEK (1.12.06) [redacted] NA HL. NÁDRAŽÍ. PO NÁSTUPU DO VLAKU, NAŠTĚSTÍ NEBIL TAK NARVANEJ JAKO PŘED ROKEM) TAK JSME ZAČALI HRÁT TRADIČNÍ HRU: PŘEDVÁDĚNÍ A HÁDÁNÍ POSTAV Z KNIH. KDYŽ JSME VYSTOUPILI Z VLAKU, HNED JSME ŠLI DO CHATY, (KTERÁ PATŘÍ GINNY A KOŽE) KDYŽ JSME DO NÍ DOŠLI NAVEČEŘELI JSME SE A PAK BYLA ZPÍVANDA PŘINÍŽ JSME SI PŘEDSTAVILI 3 KNIHY (KAŽDÝ Z NÁS SI MĚL PŘIVÉST KNIHU A STOLNÍ HRU) A HURÁ NA KUTĚ :)

SOBOTA: HNED CO JSME [redacted] SE PROBUDILI TAK NÁS NĚKDO ZAHULÁKAL: „ZA 5 MINUT ROZCVIČKA!" PO ROZCVIČCE JSME SI DALI SNÍDANI, A PONÍ JSME SE STALI REDAKTORI, KTEŘÍ TVOŘÍ FIKTIVNÍ ČASOPISI. NÁSLEDOVAL NÁCVIK DIVADLA. A JELIKOŽ NÁS TO HODNĚ VYČERPALO, TAK JSME SI DALI OBĚD. PROTO ABI JSME SI NEVDĚLALI OSTUDU TA JSME SI TO DIVADLO SJELI NĚKOLIKRÁT ZA SEBOU A PAK NÁSLEDOVALI KRÁTKÉ SCÉNY A TI CO VE DANÝCH SCÉNÁCH NEHRALI, TAK SI HRÁLI STOLNÍ HRY KTERÉ JSME SI PŘIVEZLI SEBOU. BYLI TAM HRY TRADIČNÍ (ČLOVĚČE NEZLOBTE [redacted]) ALE I ZCELA NEZNÁMÉ ALE BEZVADNÉ A GENIÁLNÍ (DOG LIFE - PSÍ ŽIVOT) TO TEN ČAS LETÍ. UŽ JE VEČER A K NĚMU PATŘÍ VEČEŘE A PONÍ ZPÍVANDA A PŘEDSTAVENÍ OSTATNÍCH KNIH. TO BYL TO BYL DALE DEN. HOMEM DO SPACÁKŮ. :)

NEDĚLE: KONEČNĚ, ROZCVIČKA BYLA TOTIŽ VE SPACÁCÍCH. A PO SNÍDANI JSME SI JEŠTĚ ZAHRÁLI PÁR HER. NO, A TEDY UŽ JEN UKLIDIT, A HURÁ DOMŮ. VŠUDE DOBŘE DOMA! NEJLÉPE

FOTKA LITERÁRKY NĚKOLIKA LET

KUČ!

Tavi & Libi NAD SVÍČKOU

LIBERTA

NADÍLKA '06

Letošní nadílka začala v pátek 15.2. Ovšem jsme se museli obejít bez Sněhu... Sraz byl v klubovně v 18:00. Ti, kdo měli na starosti jídlo, tak mazali jako diví a ostatní zdobili stromek a klubovnu.

Pak začala

Když

na velká hostina a zpívánka jsme se najedli, začala na nejlepší část večera → rozdávání dárků. Leto se losovaly z tomboly.

KÚC

Pak pouštění lodiček, pasování „rada starších" a nakonec se šlo spinkat.

Veselé Vánoce!

Ráno jsme se probudili a posnídali se ze zbytků od večeře.
Pak jsme jeli k Jájovi a Budulovi nacvičovat divadlo.
Cvičili jsme a cvičili, až se z nás kouřilo.
Bohužel nám na poslední chvíli onemocněli Feregat a Ponny, a tak jsme za ně nasadili Mezda a Buba.
Ještě pár posledních úprav i a divadlo může začít...

Na této výpravě se s námi rozloučili naši dlouholetí členi a boatsmani Jájá a Budul.

ADLO

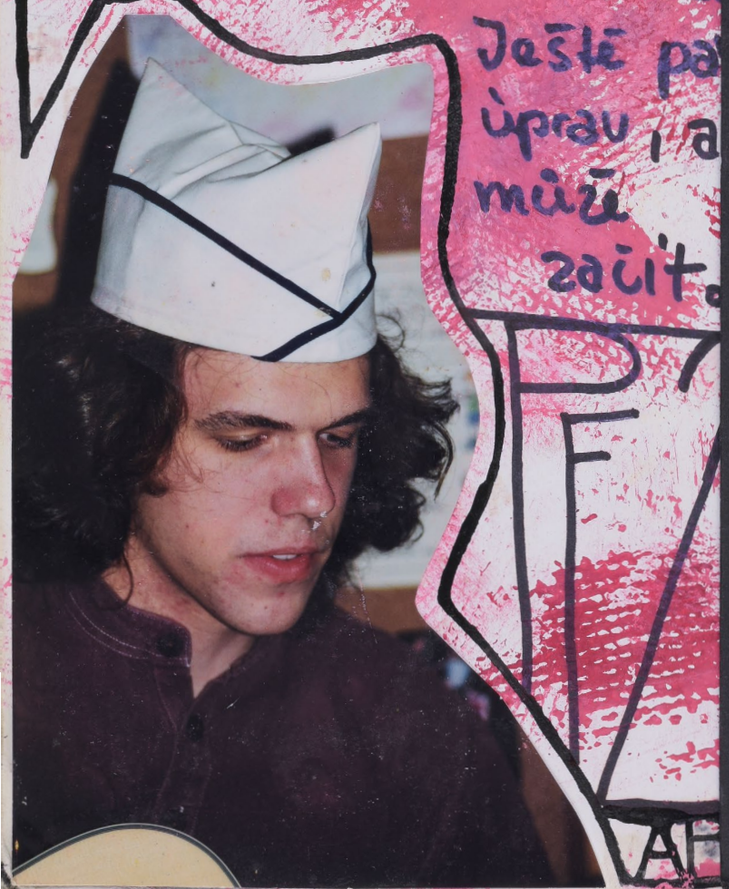
her american road movie"

Ginny, Mezd
of

t I.,
Jindra
st II.,
zoid
k:
k
oj:
nk
ta

Ráno jsme se probudili a p
ze zbytků od večeře.
Pak jsme jeli k Jájovi a
nacvičovat divadlo.
Cvičili jsme a cvičili, a
na's koučino.
Bohužel nám na poslední
onemocněli Feregat a Pon
jsme za ně nasadili Me
Ještě pá
úprav i a
může
začít.

DIVADLO

„Just another american road movie"

Režie: Abuki
Pom. asistenti: Ginny, Mezd
Scénář: Kryštof

Hrají:

Jake: Jája
Frank: Martin
Kotě: Petty
Stopař: Budul
Motorkář I: Ondra
Motorkář II: Kuci
Motorkář III: Sirka
Motorkář IV: Tavi
Policajt I.: Bubo
Policajt II.: Matouš
Turista: Feregat / Mezd
Turistka: Ponny / Bubo
Pumpař: Pavel
Barman: Liberta

Věrozvěst I.: Jindra
Věrozvěst II.: Zoid
Sedlák: Kolík
Kulisy: Jenik, Liberta

GINNY →

ZA SNĚHEM ...

19.1. - 21.1.07

Ne. Na téhle výpravě nemohlo nic proběhnout normálně. Ani cesta. Nic netušíc jsme se autobusem dopravili do města a chtěli přestoupit na vlak. Ten však jel až za hodinu a půl a tak nás Me2d poslal k nedalekému plavečáku zjistit, kolik má metrů. To už se ztmívalo. Když jsme se udýchaní vrátili na nádraží, řekl nám Me2d že jede za další hodinu a poslal nás pro změnu ke kůlně. Na to už jsme se mu vykvajzli, jen Kuči s kolrkem tam opravdu běželi. A pak - asi nějaký začarovaný jízdní řád, čiči - Abuki oznámil že nejede ani vlak, ani autobus a půjdeme pěšky. A v takových chvílích se často objevují hodní pánové s velkým autem. Tentokrát Me2d dílo kamarád. To se hodilo. Tak nás odvezl až do Zavidova přímo před branku Me2 domy chaty. Ten večer už nikdo neměl pomyšlení na nic jiného, než najíst se a spát. A tak se také stalo... Druhý den bylo na programu lyžování. A taková prkolina, jako že nebyl sníh nás nemohla odradit. Lyže si každá skupinka zhotovila a pak hurá do lístí. Neuvěřitelná sranda, na „bigstadu" se všichni vymázli a o závěrečném „jumpu" nemluvě. To už se chýlilo k večeru tak jsme se navečeřeli Kryštof nám přečetl něco z věcelých bájí, Giny nás z toho vyzkoušela. Po náročném sportování jsme byli vážně zralí, proto jsme se těšili do spacáků a kapitanát to věděl, tak si pro nás připravil noční hru. Šlo o to, dojít po táborkách na určité místo, tam si zapamatovat krkolomné slovo a pak ho říct kapitánům. V Zavidově bylo pouliční osvětlení, takže no problem. Ráno jsme pojedli, uklidili, zabalili, vyleštili, zametli, vytřídili, následovalo pár hříček a jak už to bývá, po obědě odjeli domů.

Tak zas na další stránce. Čau!

... BEZ SNĚHU

Sešli jsme se v pátek na Mazanýce v hojném počtu. Já, Liberta,

VÝPRAVA DO MERBOLTIC

Sešli jsme se v pátek na Masaryčce v hojném počtu. Já, Liberta, Ponny, Martin, Jindra, dr. Zoidberg, Abuki a Kryštof. Nastoupili jsme na vlak a jeli asi jednu a půl hodiny do Děčína, tam jsme přestoupili na další vlak. Když jsme vystoupili, čekaly nás ještě čtyři kilometry do chaty. A nebyli tak hrozné, jak Abuki strašil. Chata byla hezky zařízená, my holky jsme se ubytovaly v pokojíku nahoře, kluci dole. Jen, co jsme vešli do jídelny, vzbudila v nás velký zájem krabice čtyřlístků. No, zachvilku byla práce a všichni jsme „drtili" komiksy. Tak jsme se navečeřeli a zalezli do pelechů

* * *

Nevím jak ostatní, ale mě vzbudil hlas: „Za pět minut sraz dole na rozcvičku!" A tak jsme tedy neochotně vylezli ze spacáků a běhali po zahradě. Po snídani jsme vyrazili na průzkum okolí. Cestou jsme se stali větnamci a schovávali se co chvíli do krytu. Cílem naší cesty se stala dřevěná, nově postavená rozhledna. Na rozhledně se větnamci schovávat naštěstí nemuseli. Je vidět, že má kapitán

Alespoň konska zodpovědnosti. Když jsme se vrátili do chaty, rozdělili jsme se do tří skupin a Abuki nám rozdal vytisknuté bulvární články. Naším cílem bylo (ve skupině) vymyslet další tak, aby byl co nejstejnější. Když jsme se vydatně nabědovali a dopsali články, postavil před nás Abuki několik krabic Chevy a řekl, ať z toho vytvoříme nějakou budovu nebo městečko. A tak jsme se pustili do práce, holky stavěli rodinný dům a kluci požární stanici. Když jsme byli s prací hotovi, Abukáč si nás zavolal a vysvětlil nám, jak se pracuje s buzolou. A abychom se do večeře nenudili, znovu nás rozdělil do skupin. Tentokrát jsme měli vymyslet reklamu a každý za sebe ještě přednášku na danné téma. Pak následovala zasloužená večeře a nakonec zpívaná a prezentace našich výtvorů. Článků, reklam a žvanění dvě minuty na jedno téma tipu „budoucnost čistících prostředků" apod. A pak jsme si do pokoje natahali zásobu čtyřlístků, a šli spát.

* * *

Díky bohu že nás ušetřil úmorné rozcvičky. Zato jsme hned po snídani začali balit a uklízet. Toho nás nemůže ušetřit nikdo. Když jsme byli hotovi, chopili jsme se lakrosek a odebrali se na hřiště nedaleko chalupy. Po chvíli se však zjistilo, že my holky jsme na tom bídně a začalo školení v lakrosu. Protože byly jen 2 míčky, šli si kluci házet fris-becčkem na nedaleké bývalé kopaniště. Pak tam potkali dva jiné kluky s kopačákem a začali si. Po návratu do chalupy nás čekali ještě drobné práce a potom jsme se vydali na cestu, tentokrát z kopce, na vlak. Cestou Abuki hrál na kytaru. Ve vlaku vznikl menší nesmyslný spor mezi Libertou a Martinem o kus klacku. Hm. Každej jsme nějakej. Někdo se hádá o majetek, někdo o klacek. Howk.

Dopsala jsem

Tavi

Neděle

V pátek večer jsme se všichni (skoro) sešli v klubovně.... Hráli jsme poznávací hry....

Sobota

Vlakem jsme odjeli do neznáma..... Potom jsme šli šachtou kde byla tma jako v pytly! Když jsme se přesouvali do kotle vydělí jsme dívčárka... Potom sme vařili gulaše... následovala míšková.... vyčerpaní jsme se vrátili do klubovny... byla zpívanda....

Neděle

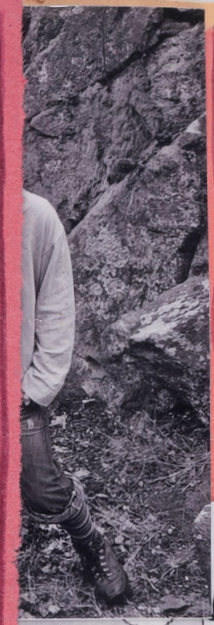
Hráli jsme diplomacii.... já to nepochopila... pak jsme se rozutekli domů

Pony

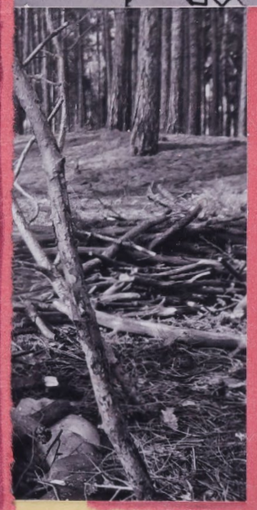

ABUKI

PETTY

KUČI

Neděle

Hráli jsme dipla
nepochopila... pak
rozutekli domů!

Pony

Sobota

Vlakem jsme
neznáma.....
Potom jsme
kde byla t
Pytly! Když
cvali do kotl
dívčárka... Potom
gulaše... následovala
vyčerpaní jsme
hlubovacy... byla

Neděle

Hráli jsme dipla
nepochopila... pak
rozutekli domů!

Pony

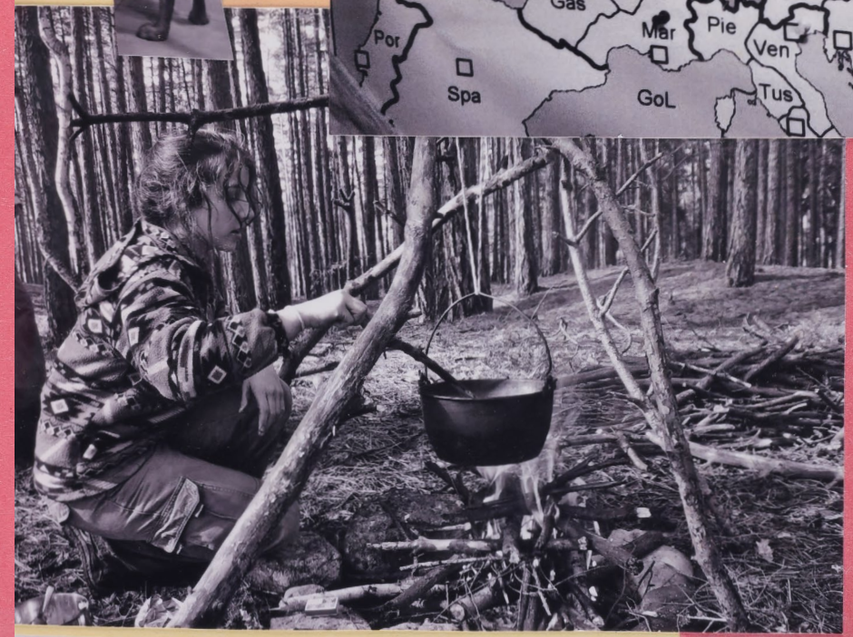
JÁ + JÁ

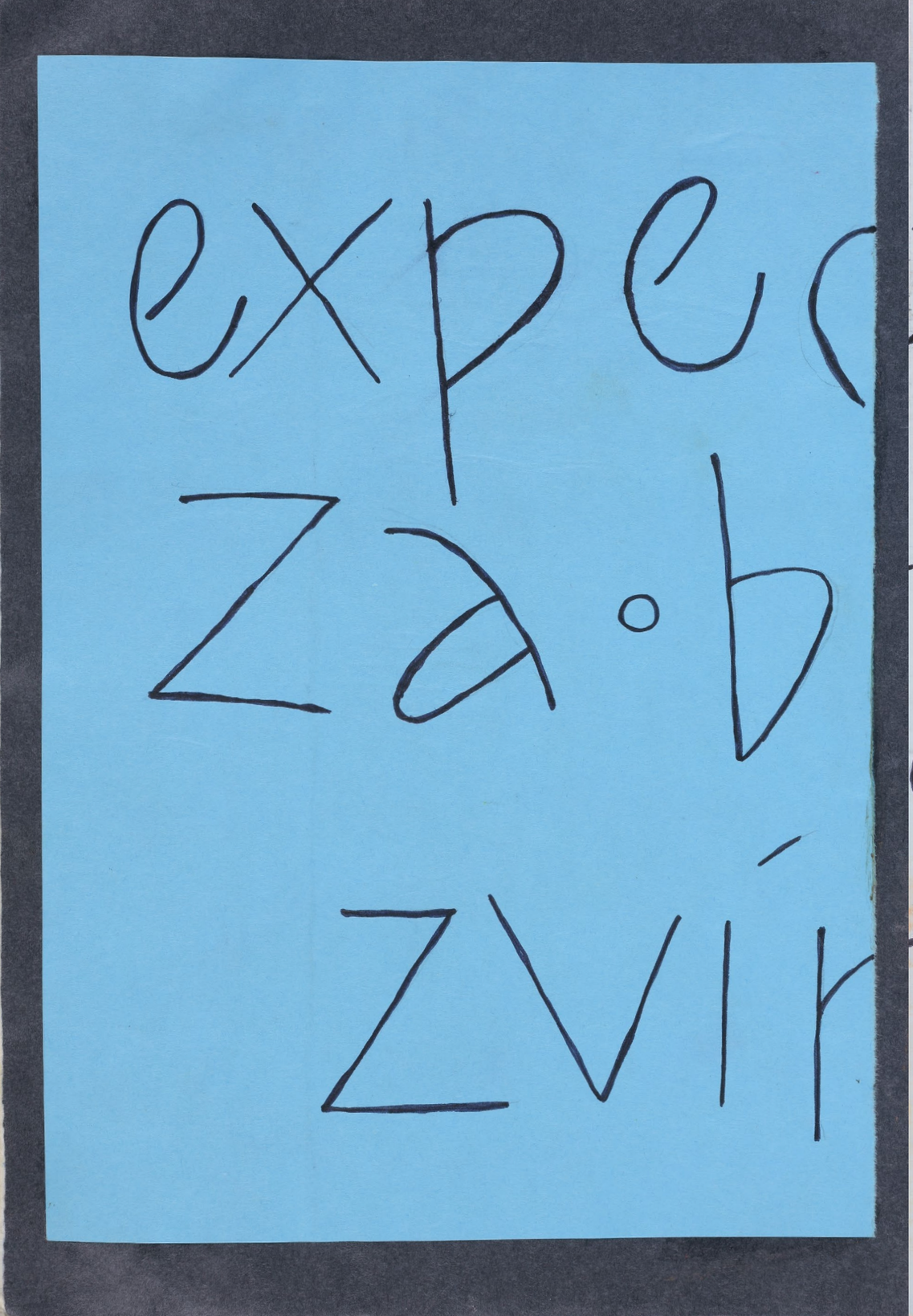
PETTY

MEZI

KUČI

experience
zajímavým
zvířetem

SOBOTA

SRAZ BYL V 8:45 NA ČERVÝM MOSTĚ. ASI PO 3 HODINÁCH JSME VYSTOUPILI NA ZASTÁVCE STRÁŽNÁ A ŠLI JSME ASI 5. KM DO KOPCE. KDYŽ JSME PŘIŠLI DO CHALUPY PETRAŠKY TAK JSME BYLI ŠŤASTNÍ. UBYTOVALI JSME SE A TAKE JSME HRÁLI HRY ABY JSME SE POZNALI. A PAK JSME MĚLI 2. VEČEŘI A NAKONEC JSME ŠLI SPÁT

SIRKA

NEDĚLE

První noc na Petrašce se mi zdálo, že jsme zabloudili, zlobali se nám běžky a zmrzli jsme. Probudila jsem se tedy s rozporuplnými pocity, protože, co se zdá první noc, to se splní. Nesplnilo. Na Liščí vrch jsme dojeli v pořádku, od Bufalce jsme sice měli menší potíže jako ztracené batohy nebo nekonečné stoupání, ale nezabloudili jsme a nezmrzli. Zbytek dne jsme trávili u seznamovacích her, jako třeba mlácení se do hlavy rolí papíru. Před večeří nám Lesoj udělal menší přednášku o první pomoci. A potom šup do spacáku a spát.

Dobrou

Valkerie

PONDĚLÍ

Ráno mě probudil zoo di, zbech mu pomohla se snídaní. Dělali jsme myslík, takže nevím jaká byla rozcvička (měl ji Kolík) při snídani nám Uly přečetla něco ze článků od jednotlivých skupin. Po snídani jsme se začali připravovat na výzkum v terénu. Tak to bylo zaznamenáno ve zprávách a pokynech Dr. Kloudyho. Když jsme se vrátili a rozmrzli, zahráli jsme si pár her a poté následovala 1. večeře. Byla to polívka s knedlíčkama. Uf, službu máme za sebou. Předali jsme ji Petty. Následovala zpívanda, ale přerušili jsme ji brambory s máslem a solí (Druhá večeře). Dokončili jsme zpívandu a šli si lehnout. DOBROU NOC

KUČI

ÚTERÝ

RÁNO BYLA ROZCVIČKA, VE STAŠNÉ VÁNICI. PROTO JSME NEŠLI NA BĚŽKY, ALE STAVĚT BOBOVOU DRÁHU. ROZDĚLILI JSME SE NA 3 SKUPINY. KAŽDÁ STAVĚLA JINOU ČÁST DRÁHY. DOSTAVĚLI JSME, ŠLI JSME VIŠŤ POLÍVKU. MEZI 1 A 2 VEČEŘÍ JSME OBDRŽELI ŠIFRU, KTERÁ NÁS ZAVEDLA KE KLONOVI. PŘEPADLO HO TO PODIVNÉ ZVÍŘE. HNED PO DRUHÉ VEČEŘI JSME ŠLI NA SCHŮZKU SKUPIN. VEČER BYLA RULETA, KOSTKY, KARTY A NA OBČERSTVENÍ TAM BYL BAR U KTERÉHO BYL TANEČNÍ PARKET. PENÍZE SI DOSTAL ZA SMĚNKY. NAKONEC BYLA VEČERKA A ŠLO SE SPÁT.

KOLÍK

STŘEDA

Jako každý den jsme i dnešek zahájili rozcvičkou a snídaní. Poté jsme každá skupina vyrazili na výlet. My (1. skupina) jsme měli namířeno do Spindleráku za nákupy. Nejdříve jsme šli k Výrovce, poté dolkopce k Luční boudě a tady odále po bílích planinách až k Špindlerovým boudám před kterými byl sjezd plný držkopádů. Zde jsme se na objedvali a kochali se pohledem na majtele vozu, který nenechal na svém autě ani 1 sněhovou vločku. Potom následoval sjezd uzavřené sáňkařské dráhy, když jsme dojeli ke kamenému mostku vyděli jsme cíl naší cesty: černou sjezdovku. Asi poprvé jsem zde nastívil Špindlerák a doufám, že i na posled. Po nákupu jsme se vydali k úpatí. Cestou mě doprovázeli optimistická nadeje, že pojedem lanovkou. Nejeli jsme. Po těžkém výstupu jsme konečně dojeli do chaty. Následovala Večeře, večerní hry a mělká postel.

doctor Zoidberg

ČTVRTEK

BOBOVÁ DRÁHA

Ráno byla docela dobrá
snězenka (vedla "Tavi")
snídaně jako vždy. Potom
se ustrkečnil závod na
bobech. Bobová dráha se
jela po dvou etapách. (
na dolní a horní část.)
Dolní část byla docela
pomalá a klidná. Cvšem ta
horní byla pro změnu
rychlejší a bylo v ní
více zatáček. (Mezi horní
a dolní etapou byla 1 večeře (oběd))
A pak následovala hra "KRÁL HORY". Následovala
večeře a večerka. Zíbenka

PÁTEK

Dnes ráno jsme se nasnídali vyčistili zuby atd.... Pak jsme se sešli po příštěTAJNÝCH skupinkách a měli jsme udělat plakát ohledně toho mělo být proč by se se zvířetem. Asi po jedné hodině k nám přiběhl Klon a předal nám hodně zašifrovanou šifru. Naše skupina ji vyluštila poslední. Z šifry jsme zjistili že si máme obout běžky a vyrazit.

Po cestě jsme potkávali spoustu kapitánů a měli jsme plnit různé úkoly. Dorazili jsme třetí. Nakonec jsme byli třetí. Večer každá skupina ukázala svůj plakát a řekla svůj názor jak naložit se zvířetem. Nakonec vyhráli řezníci „Tajná skupina". Pak se oslavovalo a taky se pasovalo. A ví někdo co se dělo dál? Dál se dělo že sme šli spát. Dobrou noc.

ANNA

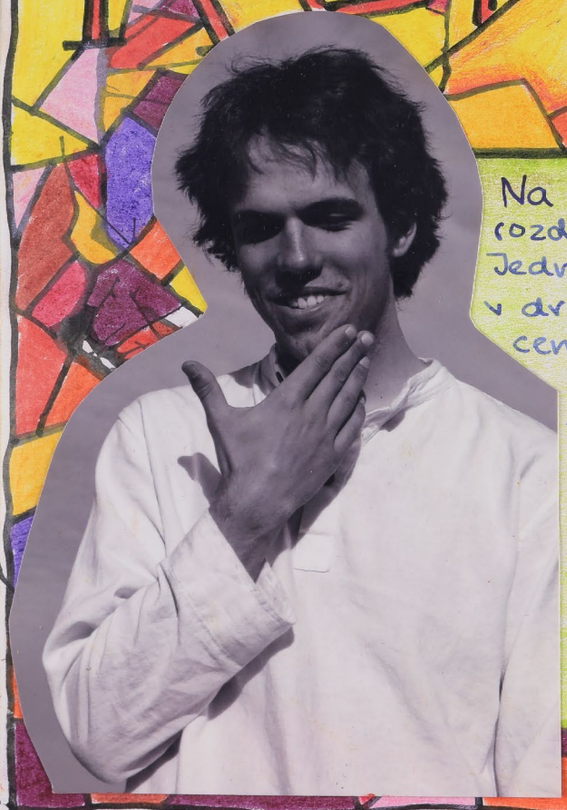

Ráno jsme museli vstávat hodně brzy. Naházeli jsme si do batohu poslední věci šli dolů na snídani. Byly namazané rohlíky s medem a marmeládou. Potom byl zahájen velký úklid. Vyklepávali jsme matrace, zametali, mýli a drhli až se celá Petráška leskla. Když byly hotový poslední úpravy, vyrazila pěší skupina. Nedlouho po nich se nazuli do běžek apolloni a dali se na cestu my jsme jim dali náskok, pobrali poslední zbytky jídla...

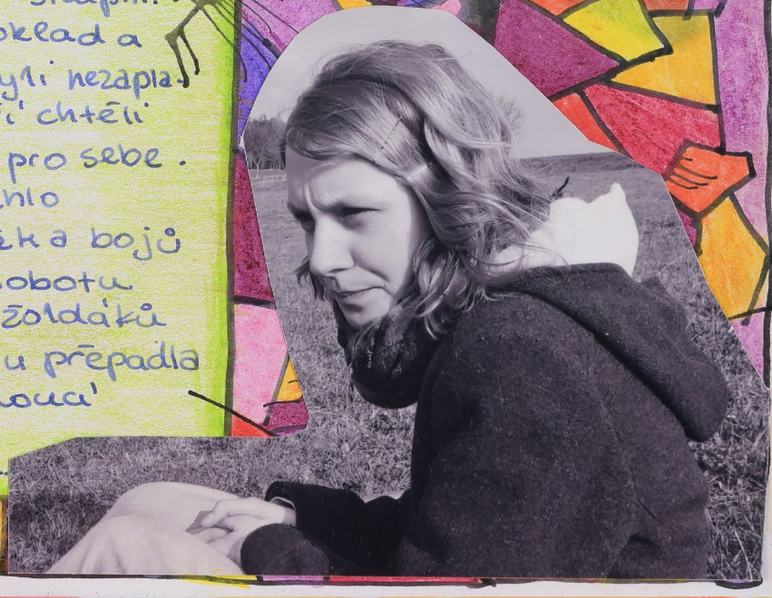
a pak nastalo to smutné loučení. Dali jsme Petrášce poslední ahoj a vyrazili taky. Ale co nevidíme! Hned za vedlejším kopcem jsme narazili na apollóny, padající a potácející se k můstku přes potok. Asi ten náskok nebyl dostačující a tak jsme mezi nimy prokličkovali a od můstku už jsme putovali společně. A tak jsme si tak vesele jeli už začali drobné potíže. Tak zaprvé ve stráženém už rozstál sníh, takže hezky zout lyže a šlapat. A za druhé tam bylo zákeřné bláto, ve kterém se každý alespoň jednou vymáchal. Jaké však bylo naše překvapení, když jsme se upotácení a od bláta konečně dostali na zastávku a pěší skupina nám oznámila, že nám ujel autobus a další jede zítra. To znamenalo, že jsme se vydali do Vrchlabí. Jeden hodný pán s velkým autem nám naštěstí vzal lyže a batohy a do Vrchlabí to nebylo zas tak daleko, takže jsme do autobusu nasedli veselí a Ully koupila rohlíky, takže i najedeni. A tak skončila slavná EXPEDICE za tajemným zvířetem...

Tavi

ROBINSÁDA

Na začátku jsme byli rozděleni do dvou skupin. Jedna vlastnila poklad a v druhé skupině byli nezaplacení žoldáci, kteří chtěli získat poklad pro sebe. Po cestě proběhlo několik potyček a bojů a nakonec v sobotu ráno skupina žoldáků druhou skupinu přepadla ... Bohužel vedoucí druhé skupiny s pokladem utekl.

Nakonec jsme ho ale v Zavidově dohonili a poklad mu sebrali... Večer jsme slavili, bohatě jsme se najedli a napili a s plnými žaludky usnuli. V neděli ráno šli kluci dělat pomlázky a děvčata šla kreslit vajíčka. Odpoledne se konal šermířský turnaj a také lakrosový zápas... Večer jsme měli zpívánku ve stodole při krbu... Potom jsme šli spát.

V pondělí nás nejdřív kluci ztrískali, potom jsme koledovali ve vesnici a dostali jsme spoustu dobrot a vajec...

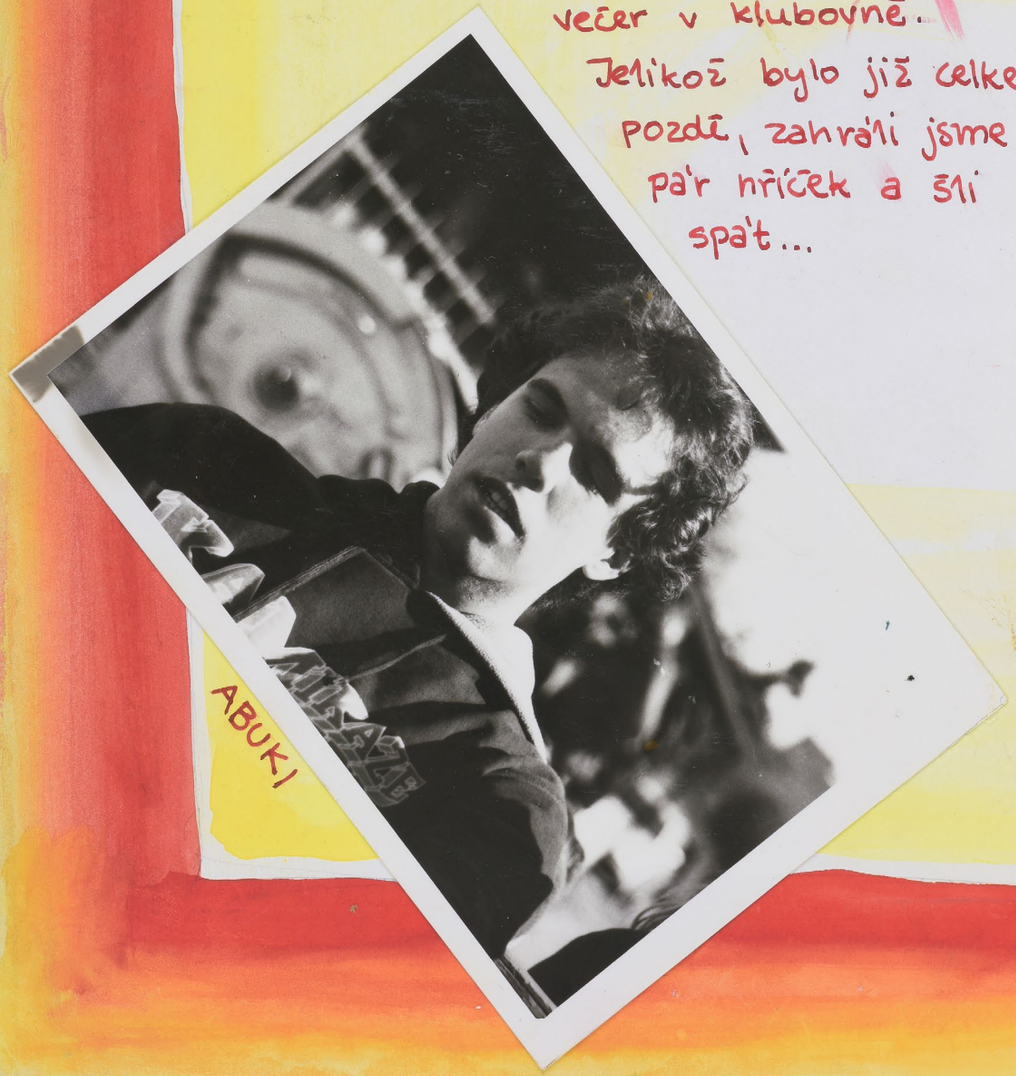
PETY

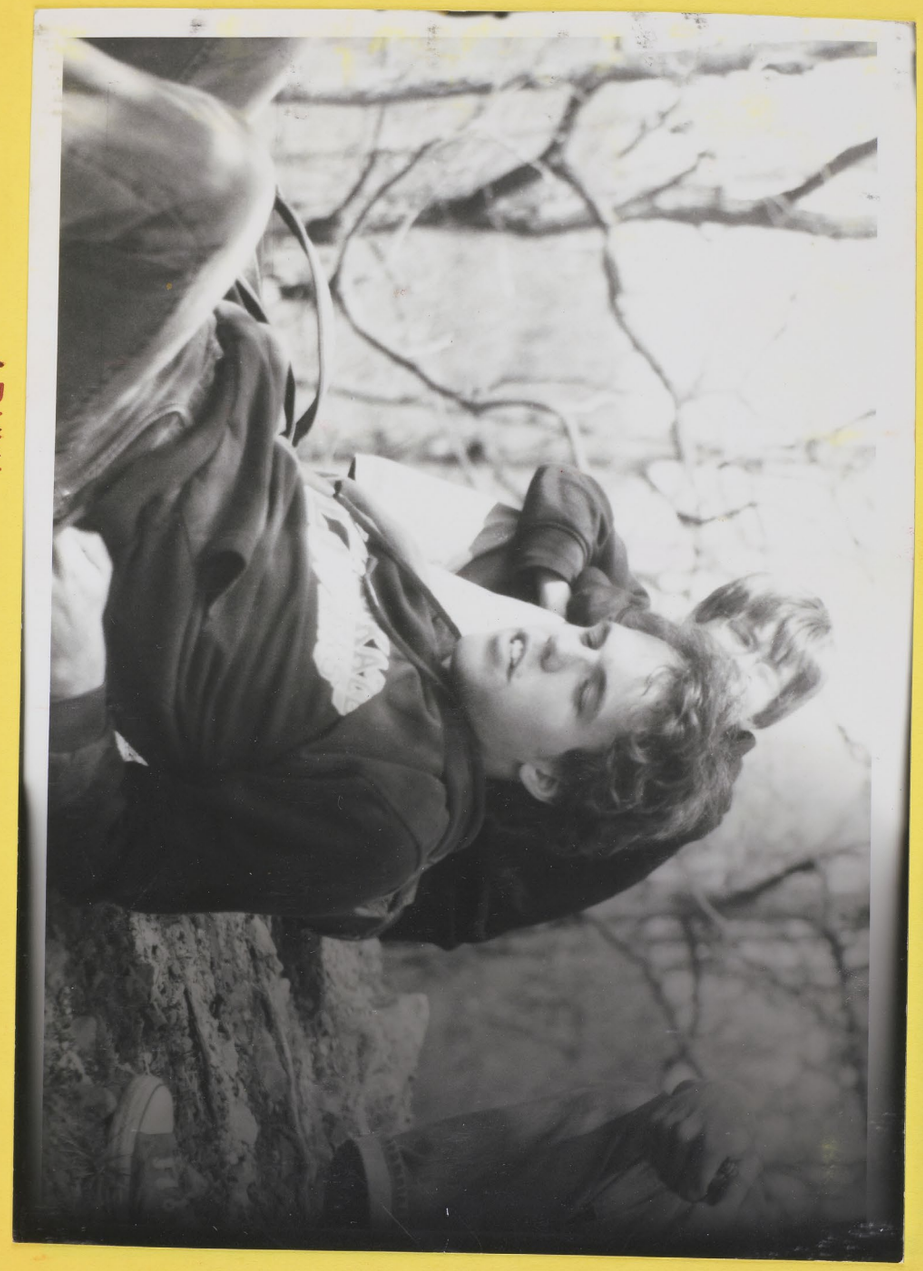
VÝPRAVA

20.4.2007 - 22.4.2007

Sešli jsme se v pátek večer v klubovně. Jelikož bylo již celkem pozdě, zahráli jsme si pár hříček a šli spát...

ABUKI

ABUKI

DR. ZOIDBERG

FeRegaT

ABUKI

V KLUBOVNĚ

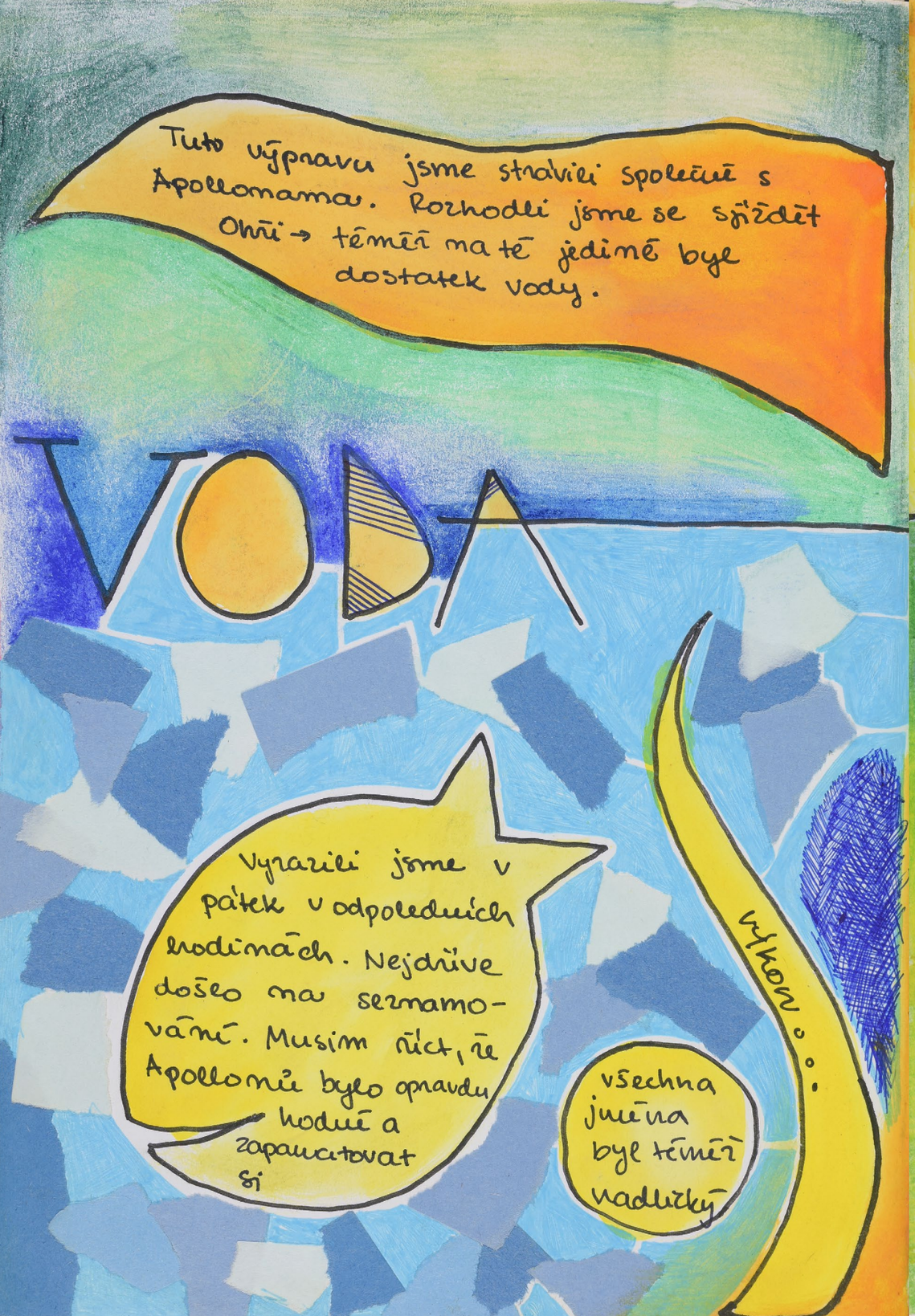
Dalšího dne jsme se vydali na výlet do Jílového u Prahy. Po cestě jsme se stavili v bývalém zlatém dole, kde nás čekala zajímavá prohlídka. Po návratu do klubovny nás začal Mezd učit tancům. Všem se to tak líbilo, že jsme tančili až do noci...

V neděli jsme pracovali na naší klubovně... Udělali jsme celkem dost práce a tak nuvá domů...

PETTY

TANY!

V sobotu ráno jsme vyrazili. Bylo málo vody a tak jsme čas od čas drželi o dno. Odpoledne jsme si v kempu zařádili free-sbee a další veselé hry. Večer byla zpívanda.

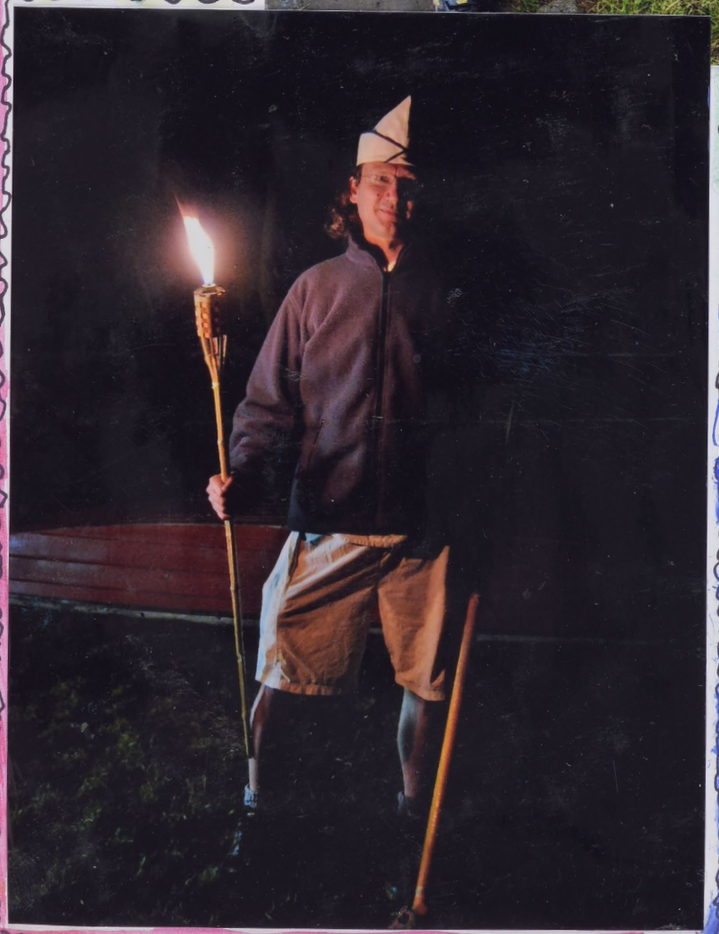
s Apollonem

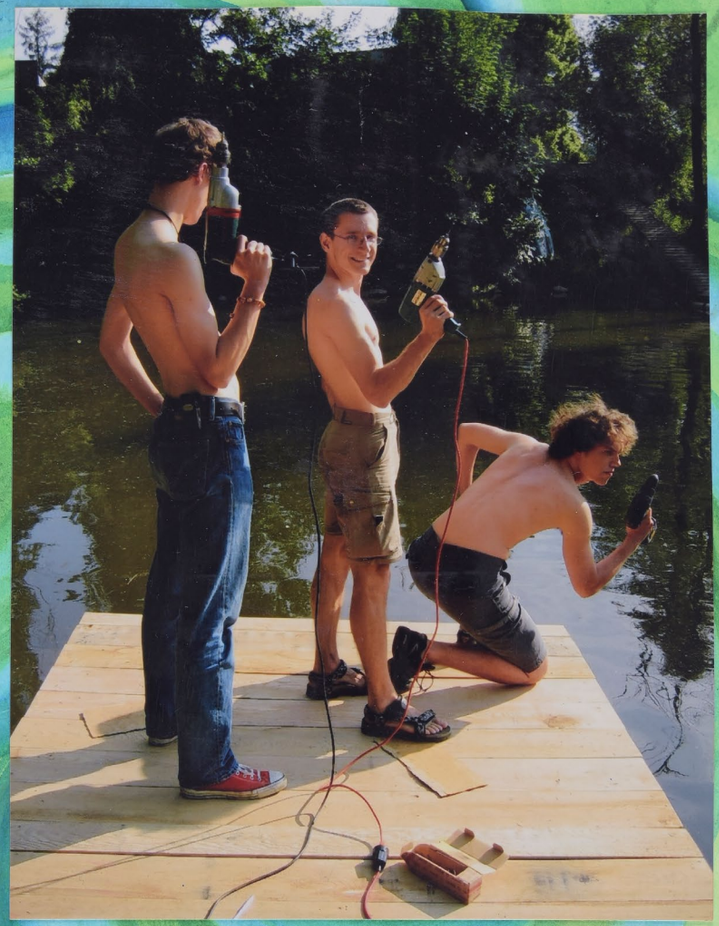
Další den ráno jsme zase nasedli do aut a zamířili do cílového tábořiště. Těsně u cíle se rozhořela bitva mezi všemi a nikdo nezůstal suchý. Pak jsme se vydali na autobus. Ten byl ale těměř plný a tak pár z nás muselo jet stopem... vodě zdar

PRTTY

BOBÍNEK A JEHO SEKERA

Regata → 30 let

PÁTEK

→ Sešli jsme se v hojném počtu v klubovně a zde jsme se vypravěli starých, dobrých časů... Pak jsme si společně zaspívali a šli spát.

SOBOTA

→ Toto je klíčový den celého naru→ Regata, závod pramic. Utvořili jsme sicuí posádky a ta naše byla samozřejmě nejlepší a nejsicnější.

NEDĚLE

Mýval spadl do vody.

→ velká hra na motivy řeckých bájí a pověstí → připravená Cheironem.

Argonauti

Petty

5. BRANICKÁ REGATA

1. MÍSTO POSÁDKA OLD ŠETRHEND

2.6.2007

ARGO

1977-2007 * 30 LET ARGONAUTŮ

VĚREČKA

CYKLO

Výpravu jsme začali na Masarykově nádraží. Tato výprava se od té minulé lišila tím, že jsme měli jednu zábavnou (Medvědí ve chatce) z níž jsme vyráželi na jednotlivé výlety.

V sobotu se konal výlet největší. Byla to lesní jízda se spoustou brodů, bahna a kamení. Já se bátorským horolezeckým kolem jsem se bavil, ovšem Kolínovo silniční kolo dostálinou lesním podkladu. Proto jsme se velice zdrželi. V neděli nás čekala cesta zpět, proto jsme si udělali malou vyjížďku a pak jsme jeli domů.

Disco Joe

DISKO DŽOU

NA PRÁZDNINÁCH

Sobota

Konečně nastal den na který se těšila většina z nás. Stali jsme v 12:15 na Rozcestí. Tam jsme se setkali a připravovali se na dlouhých 21 dní než jsme pojedeme domů. Potom jsme se přemístili na zastávku a čekali jsme ještě chvíli než nám přijel autobus a objeli jsme. Nejdříve jeli přibližně dvě hodiny do Bezdékova a potom jsme šli asi kilometr do tábora, kde bylo postavené jen kuchyně. Usvědčili jsme a šli do lesa hledat stromy na kůli. Ta noc jsme ještě spali v kapse. Dobrou noc!!

Ponny

Stavba a slavnostní oheň

Netřeba popisovat všechno to úmorné lopocení, stloukání a řezání, trvající už třetí den. Pár stanů už v pondělí stálo, což se ovšem o tom našem říci nedalo. Na světě bylo už i kapitánské týpko a kapo. Zbývalo už jen rozjet táborový život. A ten začal - jak jinak - slavnostním ohněm. Při „Dávno již" jsme se trochu přidusili, protože kouř nechtěl odcházet. Abuki při všech těch slavnostních ceremoniích vypadal skleslé, ale jak se dostal ke službám a otýpkám, hned pookřál. To sedí.

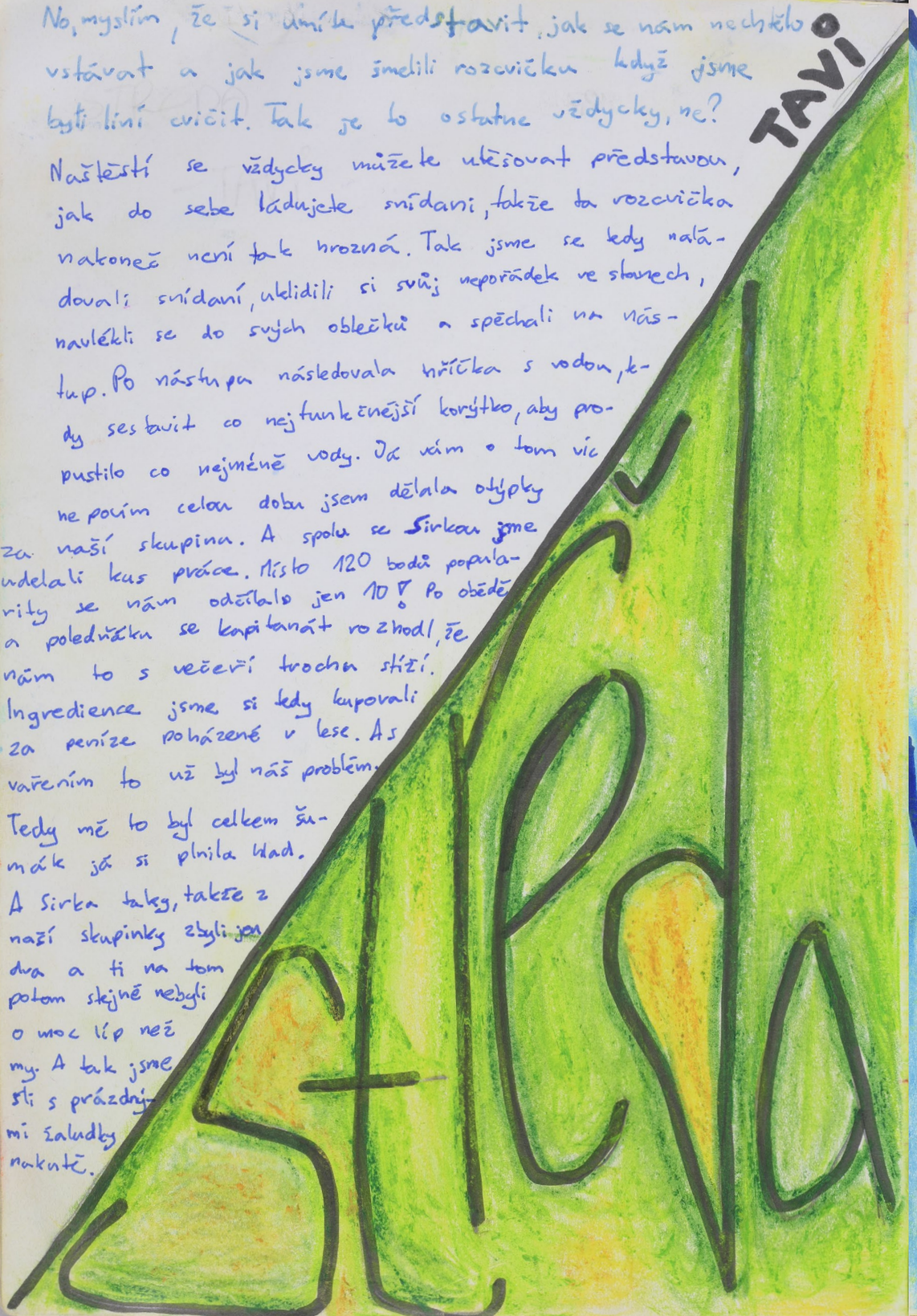
TAVI

ÚTERÝ

Málo z nás se probudilo ve vlastním stanu. Po rozcvičce nás čekal program s buzolou. Chodili jsme po lese a omrzali obličeje. I dnešním dnem začali také otýpky, takže naši přední experti měli o zábavu postaráno též.

Po obědě jsme ještě dlouho stavěli stany a do večera už všichni byli hotovi. Tak jsme se konečně naskládali do svého a usnuli po náročném dni, dobrou!

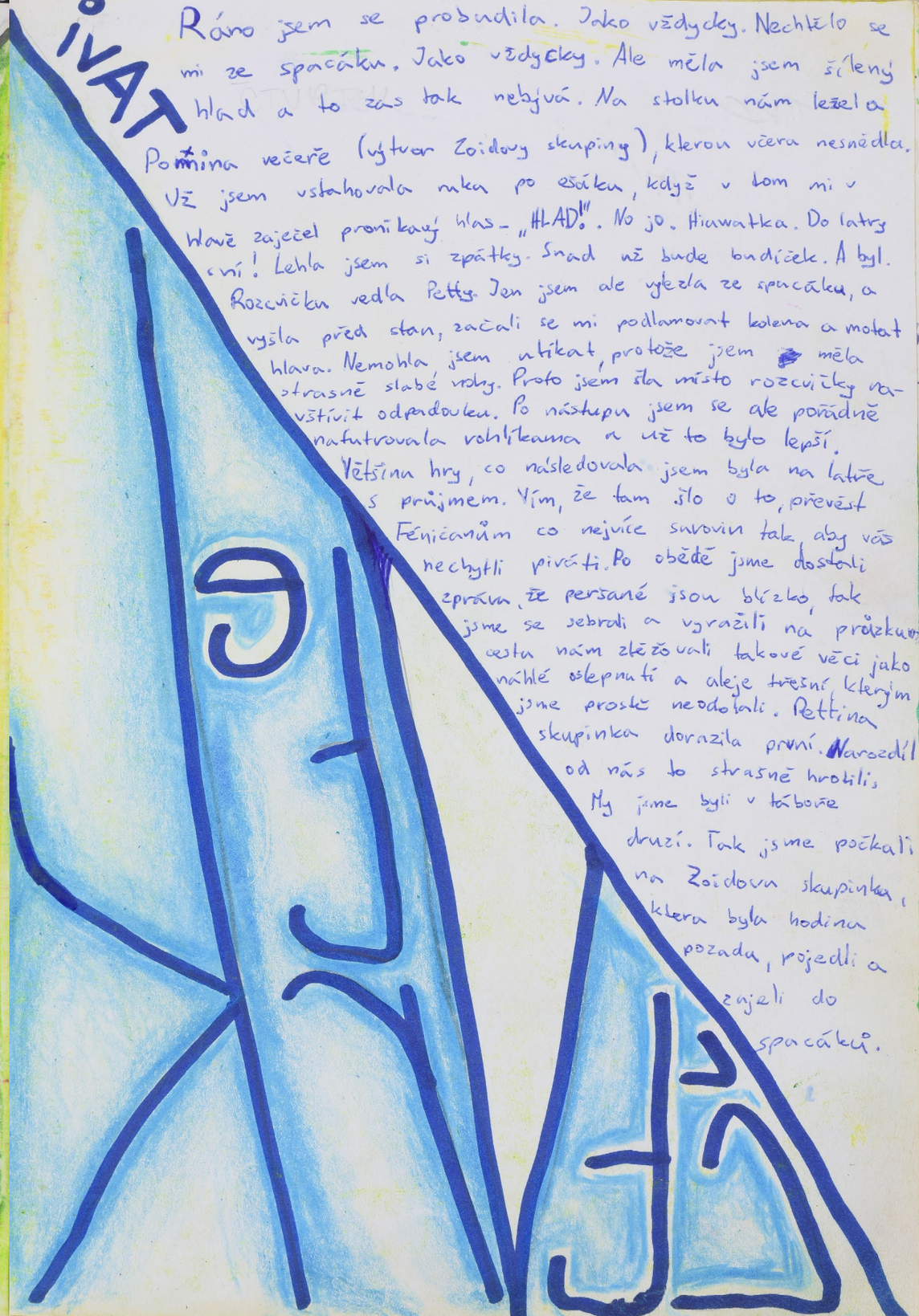
LIBERTA

No, myslím, že si dokážete představit, jak se nám nechtělo vstávat a jak jsme smdili rozcvičku když jsme byli líní cvičit. Tak je to ostatně vždycky, ne?

Naštěstí se vždycky můžete utěšovat představou, jak do sebe ládujete snídani, takže ta rozcvička nakonec není tak hrozná. Tak jsme se tedy nalá-dovali snídaní, uklidili si svůj neporádek ve stanech, navlékli se do svých obleček a spěchali na nás-tup. Po nástupu následovala hříčka s vodou, k-dy sestavit co nejfunkčnější korýtko, aby pro-pustilo co nejméně vody. Já vám o tom víc nepovím celou dobu jsem dělala otýpky za naší skupina. A spolu se Sirkou jsme udelali kus práce. Místo 120 bodů popula-rity se nám odečtlo jen 10 ♥. Po obědě a poledňáčku se kapitanát rozhodl, že nám to s večeří trochu stíží. Ingredience jsme si tedy kupovali za peníze poházené v lese. A s vařením to už byl náš problém.

Tedy mě to byl celkem šu-mák já si plnila hlad. A Sirka taky, takže z naší skupinky zbyli jen dva a ti na tom potom stejně nebyli o moc líp než my. A tak jsme šli s prázdný-mi žaludky nakutě.

Ráno jsem se probudila. Jako vždycky. Nechtělo se mi ze spacáku. Jako vždycky. Ale měla jsem šílený hlad a to zas tak nebývá. Na stolku nám ležela Pomina večeře (výtvar Zoidovy skupiny), kterou včera nesnědla. Už jsem vstahovala ruka po ešáku, když v tom mi v hlavě zaječel pronikavý hlas - „HLAD!". No jo. Hlavatka. Do latry ení! Lehla jsem si zpátky. Snad už bude budíček. A byl. Rozcvička vedla Petty. Jen jsem ale vylezla ze spacáku, a vyšla před stan, začali se mi podlamovat kolena a motat hlava. Nemohla jsem utíkat, protože jsem měla strašně slabé nohy. Proto jsem šla místo rozcvičky na-vštívit odpadouku. Po nástupu jsem se ale pořádně nafutrovala rohlíkama a už to bylo lepší.

Většina hry, co následovala jsem byla na latríně s průjmem. Vím, že tam šlo o to, převézt Fénicanům co nejvíce surovin tak, aby vás nechytli piráti. Po obědě jsme dostali zprávu, že persané jsou blízko, tak jsme se sebrali a vyrazili na průzkum cesta nám zkěžovali takové věci jako náhlé oslepnutí a aleje třesní, kterým jsme prostě neodolali. Pettina skupinka dorazila první. Naseděl od nás to strašně hrotili. My jsme byli v táboře druzí. Tak jsme počkali na Zoidovu skupinku, která byla hodina pozadu, rojedli a zajeli do spacáků.

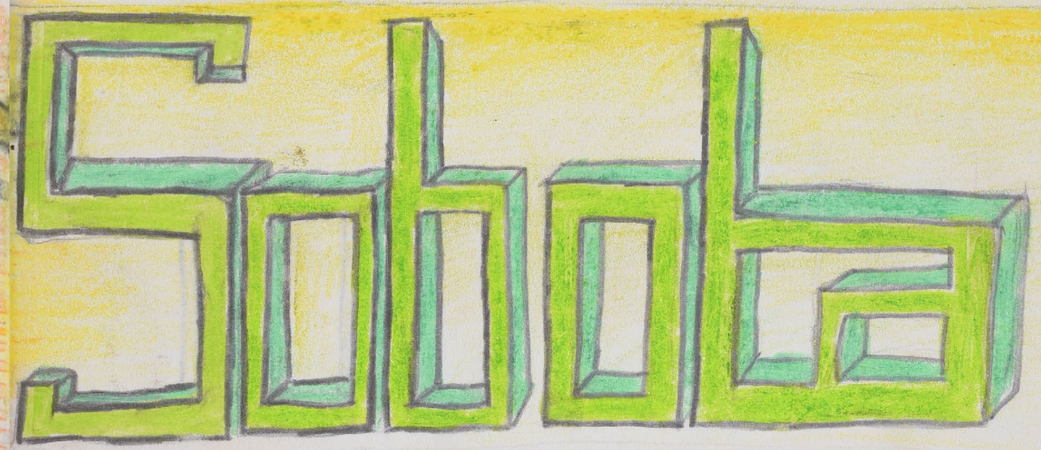

Ráno nás probudila Petty s písněmi „Anděl" a „Ráno vstáváme". Na rozcvičce jsme si zahráli „Rybičky, rybičky rybáři jedou". Následovala stará tradice - mytí po rozcvičce a tak jsme se šli koupat do potoka, který se přezdívá „zlatý potok". Aža odměnou byla krupička k snídani. Po snídani jsme šli dodělat tu věž, kde zatím stál v zemi jen jeden sloup. Sice jsme ji nedodělali, ale aspoň něco přežli tase. Pod ním jedno prno prolomilo a když letěl dolu, tak sebou vzal i prkno, které bylo pod tím co se prolomilo. Naštěstí se mu ale nic nestalo. Následoval kus-kus, a po chvíli nálezová vyzbroj a po svačině i výstroj. K večeři bylo jídlo nazvané kapitánátem „tak trochu čínské" nýže se zeleninou. Pak jsme se pobavili recitováním... to byli básničky. Úúúú... to je bodiny, takže honem do spacáků a spát. Dobrou noc

KUČV

S Peršany není žádná legrace. Nikdy nevíte, kdy se vás rozhodnou předmout, proto musíte být vždy ve střehu. A přípravení k boji. Proto jsme se pro rozcvičce a snídani hodili do „plné polní" a dali se do cvičení boje ve falanze. „Zakleknout!" „Zapřít!" „Prohodit řady!" Už jsme z toho byli celí zpitomělí, tak jsme si radši oběd a hlavně pohov. Co nás ovšem čekalo potom bylo mnohem dobrodružnější. Vedení převzala Petty. Zavelela a my vypochodovali z tábora. Naším cílem se stal tábor (já takovýhle říkám prasečáky, [redacted], vedoucí si válí zadky ve vytá-

pěných chatičkách a děti zatím musí běhat po lese a nosit jim papírky... prostě tipičtí Peršani, no) podstatně větší než ten náš. Takových 50 stanů, sto lidí, ještě vedoucí... no a tak jsme kousek od nich zaklekli a bavili se pohledem, jak se na nás koukají, jak na blázny a přitom z jejich pohledů vyzařuje strach a to i z vedoucích. Tak jsme se tam chvíli producírovali a debatovali o tom, jak dlouho by byli bez střechy nad hlavou, kdyby jsme jim zpřelámali kovadlyny... I po návratu si kapitanát nedal pokoj a čekalo nás další cvičení, tentokrát strategické. A pak nás čekalo zaslouženě jídlo, víno, zpěv... jo, a taky spát... CHRRRR

TAVI

V neděli jsme měli rýži 8.7
ke snídani. Hned po snídani
jsme dělali všechno možný
zapisování do kroniky
dělání obýpek a dodělávání
ní zbraní. Pak jsme
luštili šifru. Pak jsme
oběd vali slanou vodu. Potom
byl poledni klid. Po
klidu byl
bitkos. Bojovali jsme program
proti sobě. Pak následovala
svačina rychlí šíp.
potom byl program
jménem čachros.
Po čachrosu byla
večeře těstoviny
kečup, pot a slzy.
A pak jsme
šli spát
dobrou noc

N E D Ě L E

SIRKA

V neděli jsme měli rýži 8.7
ke snídani. Hned po snídani
jsme dělalali vočko možný
zápis. psaní do kroniky
dělání obýpek a dodělávání
ní zbraní. Pa
luštili ~~Bifuro Pak~~ jsme
oběd vali slanou vodu. Potom
byl poledni klid. Po
klidu byl program
bitkos. Bojovali jsme
proti sobě. Pak následovala
svačina rychlí šip.
potom byl program

N

E

SIRKA

Pondělí

... Pod mrakem ...
° přeháňky °

→ Rozcvička, koupání se v rybníku,
→ Barskydy
→ celé dopoledne jsme se hrabali v hlíně a blátě ...

→ ODPOLEDNE
→ POŘÁDNÁ SPRCHA
→ PRŠELO NÁM DO STANU ...

→ SCRABBLE

◁◁SLUŽBA▷▷▷

Tavi & spol
→ předává
Jindřichovi
& spol...

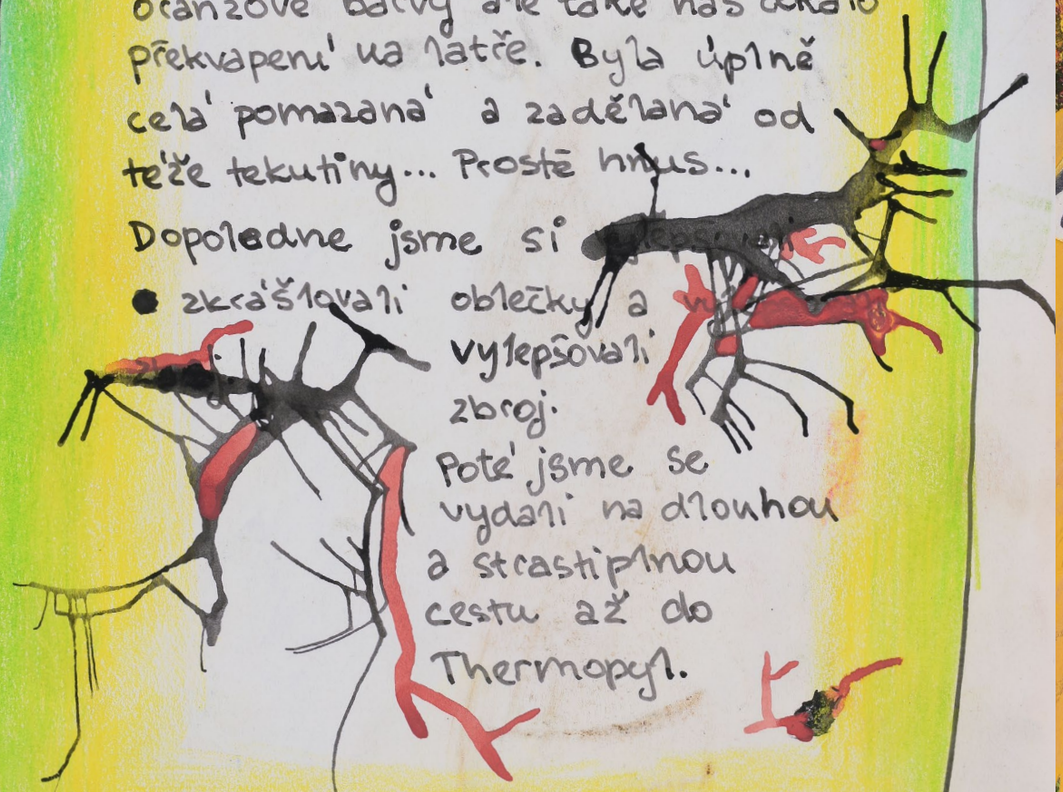
Úterý

Ráno jsme se probudili celí polámaní a rozespalí po nočním dobrodružství. Ihned jsme si všimli, že není vše tak, jak má být. Nejen že jsme v našich miskách našli velmi ošklivou tekutinu oranžové barvy ale také nás čekalo překvapení na latře. Byla úplně celá pomazaná a zadělaná od téže tekutiny... Prostě hnus...

Dopoledne jsme si

- zkrášlovali oblečky a vylepšovali zbroj.

Poté jsme se vydali na dlouhou a strastiplnou cestu až do Thermopyl.

PETTY

STŘEDA

Probudili jsme se pod příšeřím. Posnídali jsme myslík s lesními plody a vydali se na cestu. Namísto k Thermophylám jsme si to ale namířili na druhou stranu, k třešním. Do Thermophyl jsme dorazili jako jedna z prvních jednotek a než dorazili ostatní, posnídali jsme o konzumaci třešní. Bitvu jsme sice nevyhráli, ale zítra je taky den a bitev ještě bude... A stejně jsme dobrý.

OLYMPIADA

...PÁTEK...

Na co? Přeci na velké slavnosti. Tanec, víno, zpěv, hodně jídla, dobrá nálada a nějaké to dramatické představení... Naše tři politické skupiny si připravily divadelní zpracování Řeckých dějin, nebo krátké historie slavných Athén. A aby bylo divadlo dobré, je třeba hodně diváků.

Proto jsme pozvali přátele ze spřízněných států řeckých i jiných, zkrátka z celého světa. Když tedy byli všichni hotovi s nacvičováním divadla, (byl už téměř večer) začali jsme se věnovat společenské zábavě, například oblíbené hře na městečko Athény...

Nebo že by se pár vrahů přece jen probudilo?

Ja ráno. Sluneční paprsky už dávno pronikly hustým větvovím stromů, avšak Athény stále ještě neožily, jen služba právě probuzená mžourá a vzhlíží k obloze, kde se kupí zlověstně mraky. Dnes nás čeká velký den. Bitva v průplavu u Salamini rozhodne ooo

„Skrýt za štíty!" To kapitán dává rozkazy. „Palte bez velení!" V tom se mu do hrudi zaryje šíp a padá mrtvý k zemi. No co. Stejně moc komandoval. Peršani se na nás sápou bez nejmenší naděje. Jeden za druhým se řítí do vody. Nemají šanci... Šťastní řekové se vracejí do Athén a neskrývají radost nad vítězstvím.

Jen co se posilní a odpočinou si po náročné bitvě, mohou začít přípravy.

Městečko Athény usíná. Ale neprobouzí se ani vrah, ani detektiv, neboť všichni spí, jako zabití. Ale nebojte, jsou naživu. Noční vánek odvál z oblohy poslední mráček.

A jak ten mráček mizí, pomalu odkrývá jedno souhvězdí. Souhvězdí Oriona.

TAVI

PŘEDPRAD...

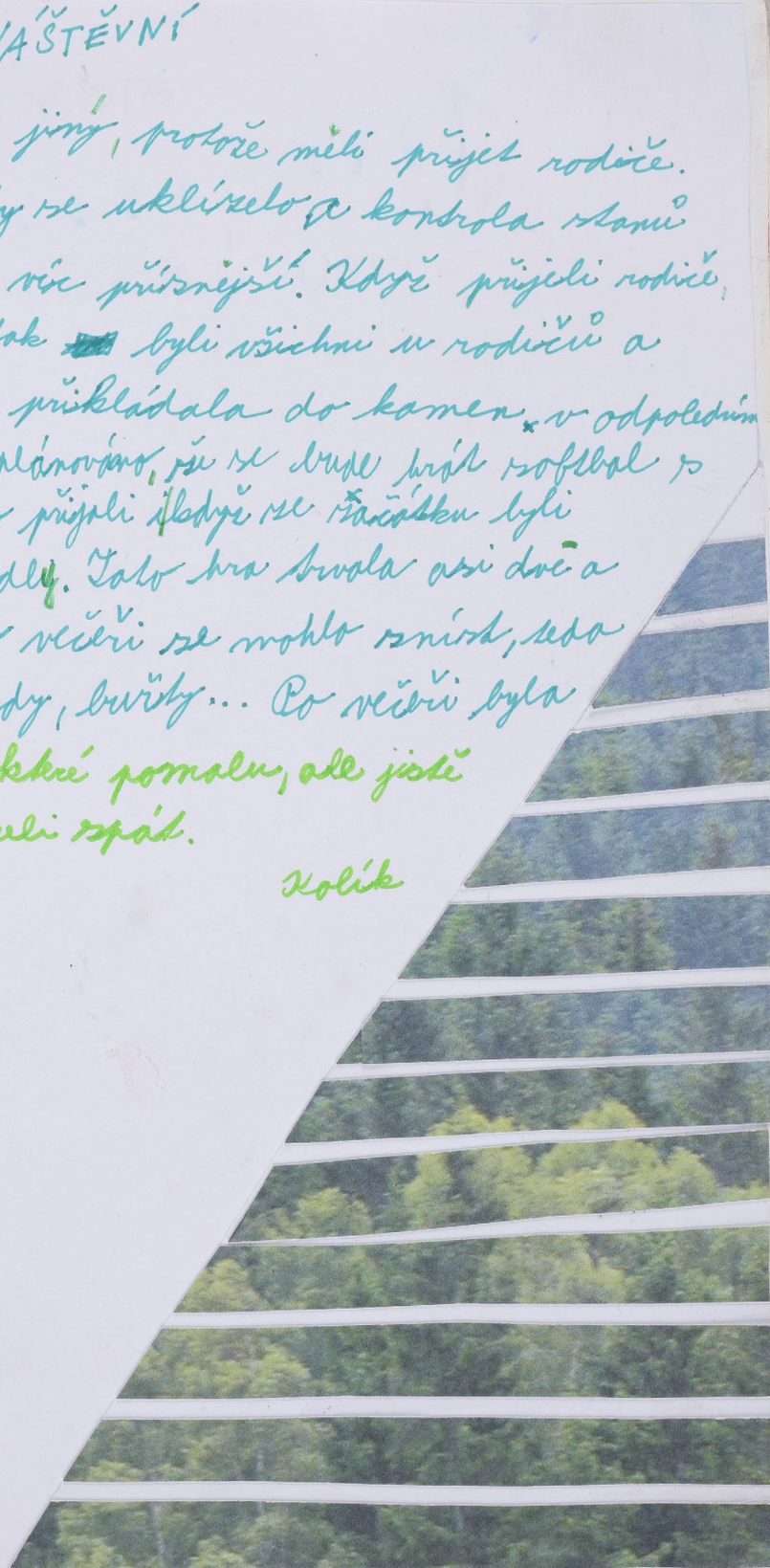
Ano už jsme předem vycítili, že se něco takového stane. Nasadili jsme proto schopné hlídky. První útok jsme odrazili. A když šli tiší udatní řekové zkontrolovat latrýnu... „Do prdele!" ozvalo se z lesa. „Deset dvacet Jordán v lese, příště pikáš ty. A dej si deset!" odpovědělo pohotově Řek dr. Zoidberg co se s Jindřichem a Ondřejem právě vracel z kontroly latryny. A pak se strhla bitka, pro řeky znovu vítězná a pro Peršany s vůdcem Jájou co se prozradil když šlápnul do louže znovu prohraná...

* PROMIŇTE MI TO SPROSTÉ SLOVO, ALE ON TO OPRAVDU ŘEKL. JAKO ŽE JSEM ŘEK.

Den NÁŠTĚVNÍ

Dnešní den byl jiný, protože měli přijet rodiče. Místo rozcvičky se uklízelo a kontrola stanů byla o něco více přísnější. Když přijeli rodiče, nebyl program tak [redacted] byli všichni u rodičů a služba obědsně přikládala do kamen. V odpoledním programu bylo naplánováno, že se bude hrát softbal s rodiči. Rodiče to přijali skvěle, že začátku byli problémy, to pravidly. Tato hra trvala asi dvě a půl hodiny. Do večeři se mohlo snídat, jedla spíš udělat hady, brčky... Po večeři byla zpívajda při které pomalu, ale jistě všichni odcházeli spát.

Kolík

Putování dvojic

Putování je totálně ujetý!! Zlášť s Jindřichem. Dopadlo to asi takhle: vsadila jsem se s mim o jednu merfinky že znám skvotku. A vyhrála! Ale jelikož jsme se ztratili a nenašli žádné jídlo, sázka byla zrušena. Ale to není všechno co se ten večer stalo! Potkali jsme divočáka. Nastěstí si nás nevšim. Tak todobrie dopadlo. Pak sme se našli a jídlo taky.

Tak čau

Libertoo

Putování

Putování je totálně ujetý! Zlášť s Jindřichem. Dopadlo to asi takhle: vsadila jsem se s mim o jedny merfinky že znám skvotku. A uyh vála? Ale jelikož jsme se ztratili a nenašli žádné jídlo, sázka byla zrušena. Ale to není všechno co se ten večer stalo! Potkali jsme divočáka. Nastestí si nás nevšim. Tak todobrie dopadlo. Pak sme se našli a jídlo taky.

Tak čau

dvojic

libertao

Probudili jsme se v lese, vedle nás cesty. Po včerejším dnu se nám nechtělo moc vstávat, ale

co naplat. Rozkaz zněl jasně „nesnesse". Naše dvojice se ale samozřejmě

zašli jsme na společ. Přenocovali jsme kde jsme našli jídlo,

rohem a valíme se. Co nám

Měli jsme také menší potíže s tím, kam se vlastně vydat. Dvakrát jsme se na rozcestí vraceli, než jsme konečně přišli na to, kudy jít. Ve vesnici jsme

potřebovali doplnit vodu. Shodou okolností jsme kápli na ochotnou starou paní, která nám nejen dopnila vodu do lahví, ale přinesla nám i lavor pomerančové šťávy a hrnečky.

její povedený manžel nám zase stihl povědět, jak se stěhovali na venkov, kolik mají dětí, kolik vnoučat a z čeho je postavený jejich dům. Poděkovali jsme a odešli: právě včas,

zrovna když se chystal vyprávět svém mládí ve skautu. Do tábora jsme dorazili pozdě v noci. Tak skončilo dlouhé a únavné putování.

Po včerejším, trochu pozdním návratu jsme se probudili celí rozlámaní. Nechtělo se nám nic dělat, proto jsme si hledali otroky. Pozdeji se ale ukázalo, že je výhodnější dělat práci posvém a otroky radeji zpenežit. Když jsme si narvali kapsy prachama, pustili jsme se do otýpkování. No, co. I v Athénách se musí topit. Po obědě a klidu jsme se oddávali hrám a potom ulehli do spáčů. Dobrou...

17.7.2007

ANEB Z MRTVÝCH-VSTÁNÍ...

Hm... celkem zajímavý zážitek - ráno se probudit a zjistit že jste mrtvý... A ještě ke všemu za to můžou ti proklatí Peršané!! Takhle nás podle přepadnout uprostřed noci, naprosto nečekaně... No co naplat... musíme se z tohohle hnusného podsvětí dostat co nejrychleji... Odplata bude sladká... No nakonec se nám podařilo přesvědčit Hádese - boha podsvětí, aby nad námi přimhouřil oči... Za pár "drobných" úkolů, které jsme mu vyplnili nás propustil s přáním krásného zbytku života na zemi - mezi živými.. a nás čekalo dlouhé putování a odplata...

Petty

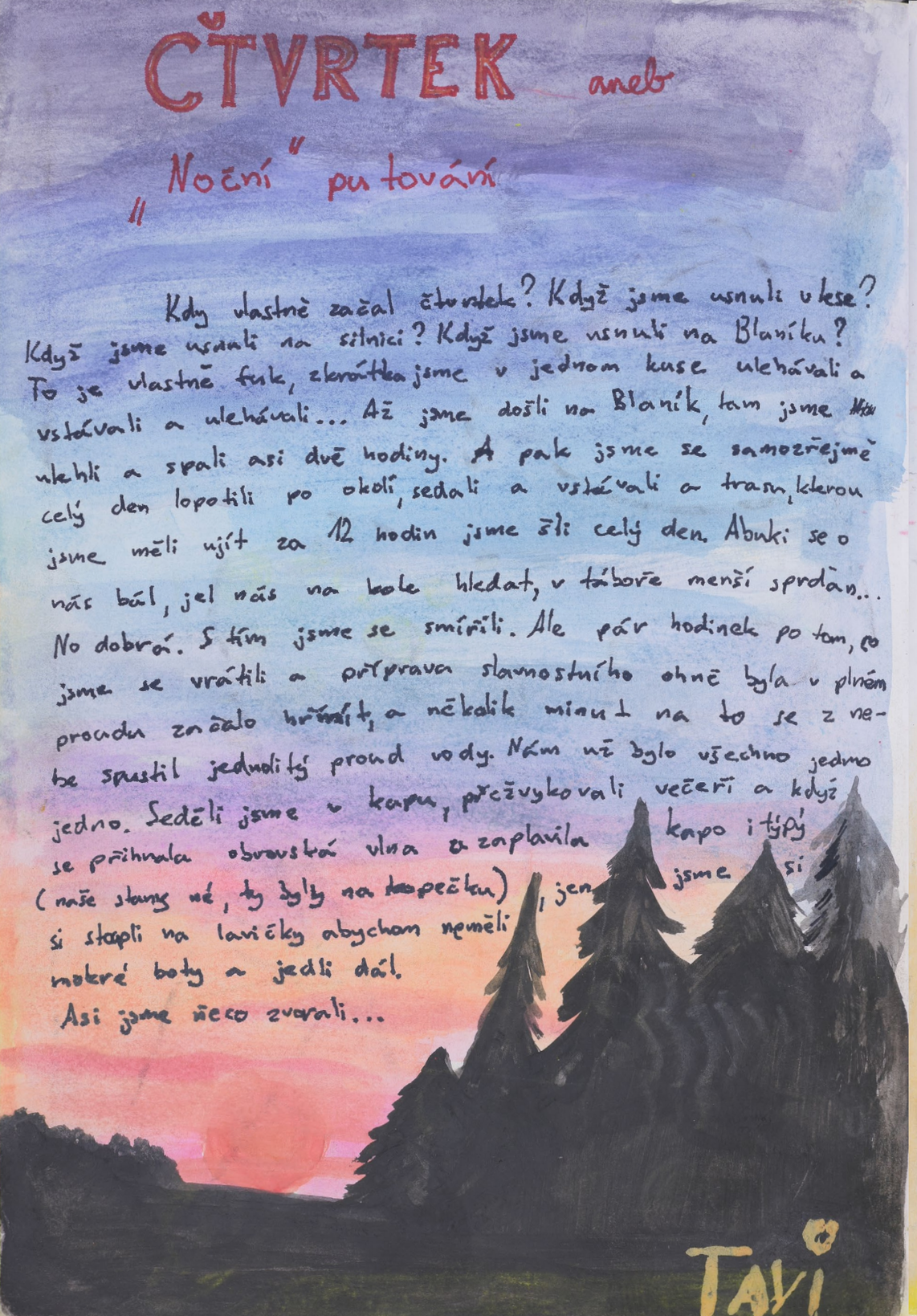

ČTVRTEK aneb

„Noční" putování

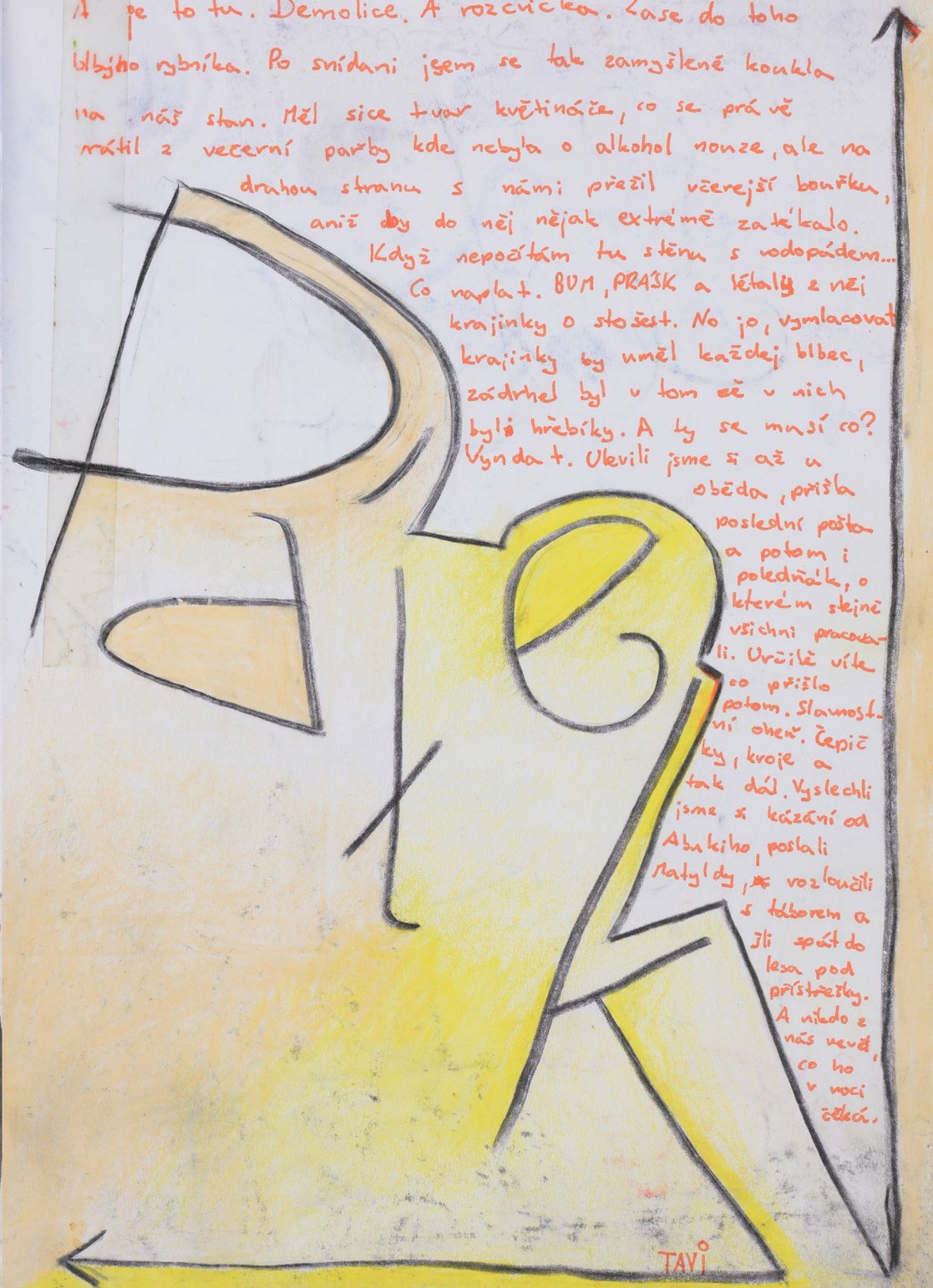
Kdy vlastně začal čtvrtek? Když jsme usnuli v lese? Když jsme usnuli na silnici? Když jsme usnuli na Blaníku? To je vlastně fuk, zkrátka jsme v jednom kuse uléhávali a vstávali a uléhávali... Až jsme došli na Blaník, tam jsme ulehli a spali asi dvě hodiny. A pak jsme se samozřejmě celý den lopotili po okolí, sedali a vstávali a trasu, kterou jsme měli ujít za 12 hodin jsme šli celý den. Abuki se o nás bál, jel nás na kole hledat, v táboře menší sprdán... No dobrá. S tím jsme se smířili. Ale pár hodinek po tom, co jsme se vrátili a příprava slavnostního ohně byla v plném proudu začalo hřmět, a několik minut na to se z nebe spustil jednolitý proud vody. Nám už bylo všechno jedno jedno. Seděli jsme v kapu, přeživovali večeři a když se přihnala obrovská vlna a zaplavila kapo i týpý (naše stany né, ty byly na kopečku), jen jsme si si stoupli na lavičky abychom neměli mokré boty a jedli dál.

Asi jsme něco zvorali...

TAVI

A je to tu. Demolice. A rozcvička. Zase do toho blbýho rybníka. Po snídani jsem se tak zamyšleně koukla na náš stan. Měl sice tvar květináče, co se právě vrátil z večerní párty kde nebyla o alkohol nouze, ale na druhou stranu s námi přežil včerejší bouřku, aniž aby do něj nějak extrémě zatékalo. Když nepočítám tu stěnu s vodopádem... Co naplat. BUM, PRASK a létaly z něj krajinky o stošest. No jo, vymlacovat krajinky by uměl každej blbec, zádrhel byl v tom že v nich byly hřebíky. A ty se musí co? Vyndat. Ukvili jsme si až u oběda, přišla poslední pošta a potom i poledňák, o kterém skejně všichni pracovali. Určitě víte co přišlo potom. Slavnostní oheň. Čepičky, kroje a tak dál. Vyslechli jsme si kázání od Abukiho, poslali Natyldy, se rozloučili s táborem a šli spát do lesa pod přístřešky. A nikdo z nás neví, co ho v noci čeká.

TAVI

Sobota

odjezd

plat. Poslední dobalování, bourání, zakopávání sklípku... znáte to. Paní Abukáčová* Odvezla nářadí a my se rozběhli do Bezděkova hnáni strašnou představou, že nám ujede bus. Neujel. Měli jsme díky Abukimu ještě 20 minut fóra. Ale tím líp. Tak čus bus, zase na zahajovačce! :-))

Co, že nás to čekalo v noci? Přišla bouře v spěchu a dozajista by nám odnesla střechu, kdybychom ovšem nějakou měli. Nejvíc nesnázím vybalování mokrých věcí z batohu a tomu se dnes asi nevyhnu. Co na-

* Ne Ginny, jeho matka...

ODDÍLOVÝ ROK
2007 2008

ZAHAJOVAČKA

Šli jsme se v 17:35 na Holešovickém nádraží. Vylezli jsme z autobusu u jedné hospody. Nandali jsme čelovky a šlo se. Po cestě jsme viděli Pustý zámek, kde bydlívali loupežníci. Pod převisem, kde spíme jsme se najedli a šli jsme spát. Pár nás neočekávaně probudil mobil, čí to nevím. Přes dopoledne bojovka na hledání dvojic, jako každý další byla zničehonic (škoda spíš šiškobojovka). Účelem sebrat druhému dalších pár šišek. Po obědě jsme vyrazili k posvátnému stromu. U něj jsme jedli kompoty. Další den jsme si sbalili a odjeli jsme domů.

Kolík

ovědáci

lek jsme se sešli v klubovně, každý přinesl
ké jídlo a tak jsme spolu povečeřeli. Pak jsme
li na fidon. Druhý den nám Aboki ráno pus-
olinku a řekl kam kdo má jít na konec
našli Jáju ten nám dal cáska a adresy kam
ne jít a asi čtyři forky. Řekl seznámí jsi najít
ará co nám řekne něco o vědci kterého máme
t. Všechny věci o nám jsme věděli ale kde je ne.
pak nám dvě holky řekly že oni ano. Zavedli nás
ho domu. Dlouho jsme čekali než nás
i. Ale až když jsem přišla dolů pocho
jsem že nás zkouší vaji protože nás nabi-
vše říc ale já na vše "já nevim"
ý den jsme byly hocku unavení protože
šu byla Disko. A na Disko jsme dostali
a něm byla že máme jít do
vic. Poprvé jsme se nebrefili ale podruhé
Milovích byla Míčovka

Málo ITAKA

pro ty, co to nepřečtou - vespod
je to čitelně!

Hana

Hana

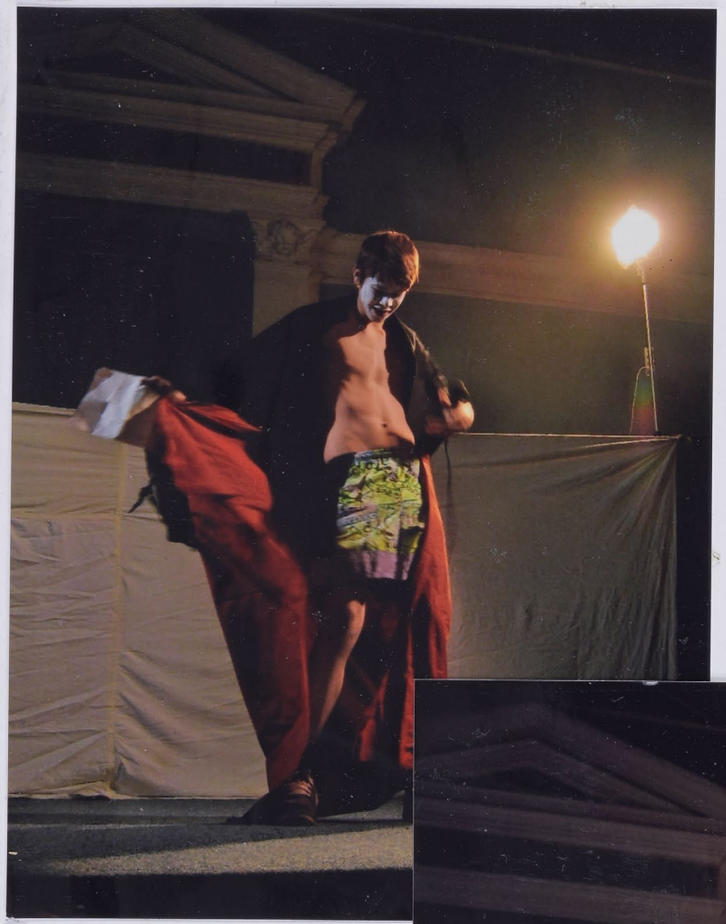

V pátek jsme se sešli v klubovně, každý přinesl nějaké jídlo a tak jsme spolu povečeřeli. Pak jsme se koukali na film. Druhý den ráno Áčuki ráno pustil šmolinku a řekl kam kdo má jít. Na konec jsme našli Jáju ten nám dal čísla a adresy kam máme jít a asi 4 fotky. Řekl že máme jít najít novináře co nám něco řekne o vědci kterého máme zničit. Všechny věci o něm jsme věděli ale kde je ne. Ale pak nám dvě holky řekly že ona ano. Zavedli nás do šmahého domu. Dlouho jsme čekali než nás vzali. Ale až když jsem přišla dolů pochopila jsem že nás zneužívají protože nás nutili jim vše říct ale já na vše „já nevím.". Druhý den jsme byly trochu unavení protože v sobotu byla Disko. A na Disko jsme dostali CD na něm bylo že máme jít do Milovic. Poprvé jsme se nestřetli ale podruhé jo. V Milovicích byla MÍČOVKA. Vyhrála ITAKA.

Hana

MEDVĚD & JÁJA V MILOVICÍCH

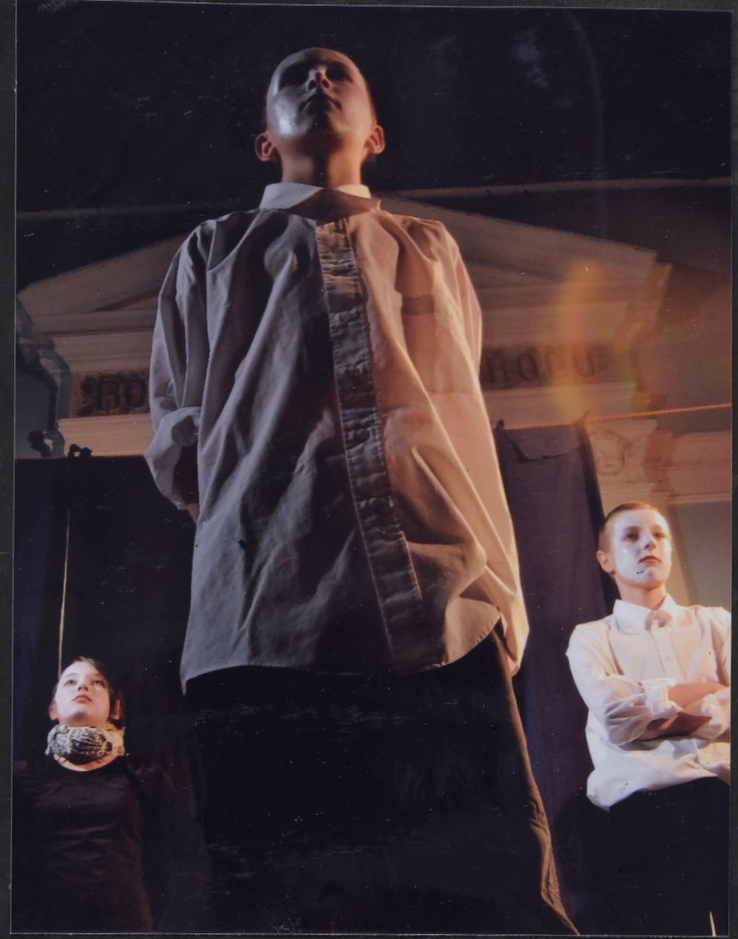

DISKO-DŽOU A JEHO TRENKY

FOTO

LITERÁRNÍ

KONFERENCE

Vše to začalo na autobusové zastávce v Hradišťanské, kde jsme se dost dlouho nemohli najít. Potom se nám to konečně podařilo a čekali jsme potom ještě na opozdilce. Konečně se nás někdo sešlo a nasedli jsme na autobus. Jakmile jsme dojeli do Slaného, zjistili jsme, že nám druhý autobus do Vrané ujel. Tak jsme šli na vlakové nádraží, které bylo poblíž. Počkali jsme si na motoráček, který naštěstí do Vrané jel. Mezitím se pár lidem podařilo spadnout do odpadkového koše (já) a popálit si mobil (Jája). Pak konečně motorák přijel a nasedli jsme. Když jsme dojeli do Vrané, okamžitě jsme vyrazili k chalupě. Po cestě se pár lidí proměnilo v „Ouchyly", jak Tavi, Ponny a Hanka nazývaly Jáju a Medvěda, potom co se za nimi ozvalo „Čiči" a „Éla ela ec andr maj ambrela (písnička navržená do zpěvníku, Hanka zklamaně, protože písně odmítnuta). Po příchodu do chalupy jsme se ještě ten den seznámili s texty. Fiegat začal připravovat naši soutěžní večeři - gnocchi se špenátovou omáčkou a moravským uzeným. Nedošlo mu, že soutěžní večeře je až v sobotu a po zbytek výpravy chtěl, abychom mu nadávali „debile". Druhý den jsme vyběhli ven a začali kruk smrti "po čtyřech do pole (pár lidí odešlo dřív - bylo jim špatně). Po snídani jsme zhlédli divadlo, ti, co nezhlédli, šli hrát hry, které jsme si měli připravit. Večer byla opravdová gastronomická soutěž. Na prvním místě se umístil Džindřich se svým kari a švestkami ve slanině, druhé místo obsadily holky se špagetami à la mattanice všeho možného a poslední naše špagety s tuňňákem a omáčkou. Poslední den jsme zkoušeli už bez textu. Pak bylo balení a přesun na nádraží. Na cestě nám s možná i rádo málem přejelo pár aut. Abuki nám naštěstí vzal batohy autem, takže jsme se s nimi nemuseli táhnout. Na nádraží jsme pak krom zavazadel našli i pytel se zapomenutými věcmi. Hurá jsme tam 333 a já sněd většinu svých kimpavých zásob. Potom jsme nasedli na motorák a autobus. V Praze jsme se rozešli - a to je tak asi všechno okolo literární konference 2007.

Jonáš (zapsal Pichot)

NADÍLKA

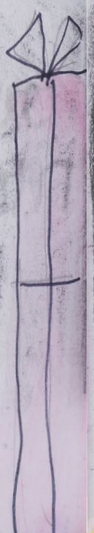
Sešli jsme se v Pátek v klubárně. Potom jsme jako vždycky zdobili stromek a připravovali hostinu. Ta začala jako tradičně slavnostní písní. A potom jsme už jen pili a hodovali...

Slavnostně proběhla nadílka, rozsazení lodiček i pasování. A pak jsme šli spát. Druhý den ráno byla ta nejlepší rozcvička, jakou jsem kdy zažila. Úkol na Abukoiče!

Zbytek dne jsme cvičili divadlo a událo se spoustu jiných věcí. Ale to už je jiný příběh...

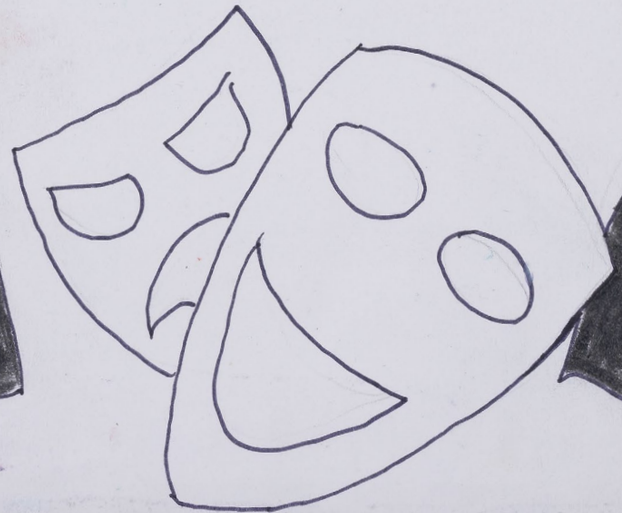
DIVADLO

16.12.07

Hvězdné obsazení

Kapitán: Kolík
Kadet: Jonáš
Frajer: Dzindřich
Kumpán 1: Ponny
Kumpán 2: Brebta
Drzá členka: Tavi
Pachatel: Liberta
Odhalitel: Jeník
Oběť: Hanka
V Retrospektivě: Sirka, Mastaki

Scénář: Abuki, Kryštof
Režie: Kapaťák

LIBERTA

Výprava s Apolonem na běžky

V PÁTEK jsme dorazili na chatu až pozdě večer, ubytovali jsme se jenom najíst, napít a ulehnout ke spánku. V SOBOTU byl zachmuřené počasí jinže se nejelo nic nemuselo na rozcvičku a klesnu do kopce a ještě v prohlubni. Když se trochu vyjasnilo tak se vyrazilo na běžky, jelo se po rozsáhlé louce dokola. Pak v podvečer se hrálý hry. zpívalik o jídrom spů dvou co zpíval a půlnoc to oddílu. Před spaním nám udělali pozvánku na expedici.

KOLÍK

ABUKI TRETI & ODPADKY

PARNÍK ČESTA

ZIMA

HAWAII

NEDĚLE

Den 1. Příjezd. Z Černého Moře jsme odletěli směr New York. Po náročném přeletu přes Atlantik jsme v New York přestoupili na menší letadlo a nic nečekaje přišly události jsme se těšili na palmy, písečné pláže a exotické domorodkyně. Jabé náš ale čekalo překvapení [mrzzivé], že Havaii je pod sněhem. Brzy jsme se aklimatizovali a naše vodní lyže jsme malým výletadlem přeměnili na lyže sněhové.

Večer jsme se s mimořádným zpravodajstvím dozvěděli, že Salomka je způsobena dopadem mimozemského tělesa. Pak jsme šli spát s nepříjemným pocitem očekávání věcí ještě strašlivějších.

PONDĚLÍ

Den 2. K snídani byli: super hotelové rohlíky. Po snídani jsme byli rozděleni do skupinek na běžky a vyrazili jsme... (samosebou na běžkách). Vrátili jsme se z běžek a přivítala nás Hrachová polévka. Po polévce (večeři) 17 jsme měli pauzu na úklid... Matějovi se to ale moc nepovedlo tak se šel koupat do kádě.... K večeři 2 byli těstoviny. Kamila nám potom vysvětlila hru kterou sme měli hrát a vyhrála skupina Dámřicha.

DOBROU

DONNY

ÚTERÝ

Ráno nás probudila Lenka a bylo 5 hodin na rozcvičku. Ona zůstala v posteli, protože si chtěla splnit bod v Mariánské kvíze. Když jsme se rozcvičili, šli jsme na snídani.

K snídani byla kupicová kaše.

Hned po snídani byly zprávy.

Příprava na lyžky (mazání lyží)

Potom jsme jeli po 3 skupinách na lyžích. Po 3 jedních jízdy byl 1. skupině sníh slomil hůlku a museli jsme se spojit s 2 skupinou. Když jsme jeli k chatě tak Jenda spadl po hlavě do potoka. Proto jsme jeli co nejrychleji chatě. Pístem Terezka vyjela lůžka do údolí. Martin taky spadl do potoka. K 1 večeři bylo pyré. K 2 večeři bylo čočka.

MATAKI

ČTVRTEK

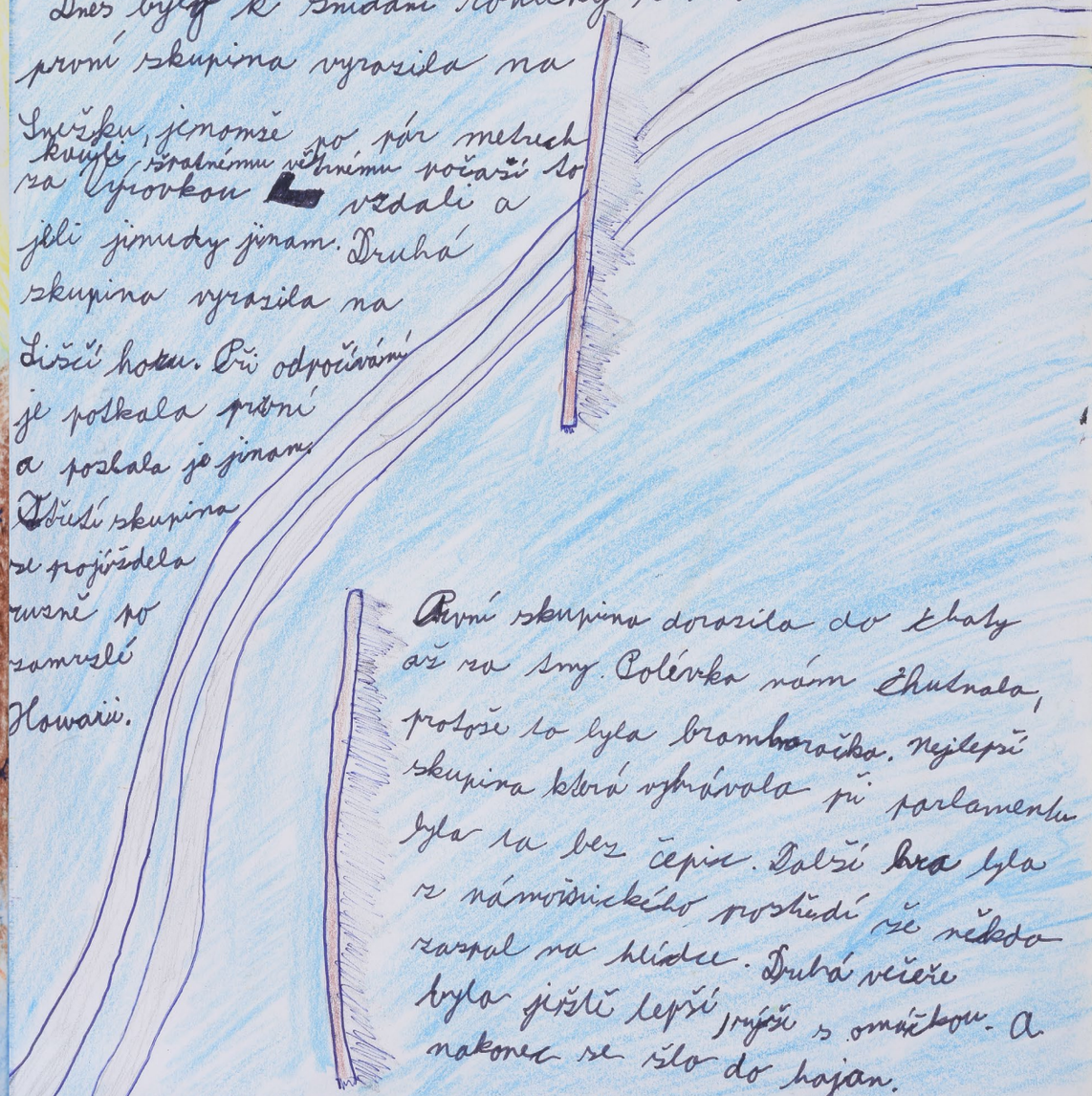
Ráno jsme měli rozcvičku, měl jí Abaky. K snídani byly rohlíky. Potom jsme jeli na běžky, když jsme jeli do velkého kopce sbrkla se vánice. A tak jsme se vrátili a jeli jsme jinam. Asi za 2 ~~km~~ kilometry jsme potkali 2. skupinu. Pak jsme jeli dál a v restauraci jsme si dali polívku buď nudličkovou nebo párkovou. Jeli jsme dál a napojili jsme se na velkou vyšlapanou cestu. Potom byla svačina, měli jsme chleba s pomazánkou. Potom jsme jeli trochu do kopce ale nakonec byl sjezd k chatě. Tam jsme měli večeři a šli jsme spát.

KONEC

XENA

ČTVRTEK

Dnes byly k snídani rohlíky s marmeládou. Pak první skupina vyrazila na lyžičku, jinými slovy jeli po pár metrech za vrátkou ~~kruhu~~ svažitému větrnému počasí to vzdali a jeli jinudy jinam. Druhá skupina vyrazila na Liščí hotu. Při odpočívání je potkala první a poslala je jinam. Další skupina se projížděla zvesně po zamrzlé řece Hlavici.

První skupina dorazila do chaty až za tmy. Polévka nám chutnala, protože to byla bramboračka. Nejlepší skupina která vyhrávala při parlamentu byla ta bez čepic. Další hra byla z námořnického rozhodí že někdo zaspal na hlídce. Druhá večeře byla jíšlě lepší rýže s omáčkou. A nakonec se šlo do hajan.

Kejk

PETZL

Pátek (18. června) → roku 2008.

Zrovna ten den jsem měla službu, když mě přišel Ondřej vzbudit, strašně jsem se lekla, protože jsem myslela, že mi nějaká příšera žere nohu. Ondra mi totiž třásl nohou. K snídani jsme nevěděli co bude, tak jsme si dali chleba s pomácenky. Po snídani jsme nevěděli co bude tak jsme šli hrát hru Dobývání oblud. Naše skupina si udělala menší výlet, protože jsme se na běžkách ztratili ale pak jsme se zase našli. Pak jsme potkali klona, který nám dal noviny, abychom mohli zapálit závěrečný oheň. On po nás zato něco chtěl, já mu dala pusu. Pak jsme potkali Petty a tě jsem dala žaludu, protože měla asi zlomenou ruku. Ke konci hry nás opustil Natalí/klon říkal, že je hollywoodská hvězda a že pro něj přijde vrtulník/ichož jsme si všimli až na závěr. Odešel se svými potřebnými věcmi/papíry, noviny/. Pak jsme nemohli zapálit závěrečný oheň. Celou hru vyhrála [illegible] skupina, protože byla nejrychlejší. K večeři byla [illegible]sorka, pak jsme hráli [illegible] Pak se říkaly měsíce vždycky holka-kluk zády k sobě (Sorry, že bychom se nevěšli... pozn. přepisovače) A když se nekoukli na stejnou stranu, museli si dát pusu. Vlastně si nechtěla dávat pusu a tak křičela, že se raději vykoupe v kádi. Mně se v kádi líbilo a tak jsem se nakonec v ní koupala třikrát. Výpravu jsme pojmenovali Tak jo. (Ne, dělám si srandu - jmenuje se Zamilcí Hawai. | *kdo spletl já ne pane, dal tam!

autor: Hanka zápis: Petra H. má zlomenou klíční kost)

kresba: Hanka | já to nespletla a tak jsem nic nedávala!

SOBOTA A ODJEZD

Byl to strašně blbej den. Bylo mi líto, že musíme odjet. Hned po brzkém budíčku nás čeká la spousta nepříjemných věcí. Jako třeba dobalování, úklid, mucování oblečení malým apollónům, kteří se báli přiznat, focení a loučení s Petrášku. Cesta do Špindlu nebyla tak hrozná, jeli jsme pořád z kopce a v tričku, protože bylo dětský vedro. Na letišti jsme nastoupili do letadla a odletěli domů. To byl konec Hawaiiské expédi.

Jájá

SCHŮZKA

12.2.2008

PETTY

PONNY HANKA

Dobrodružství

Vaše tábořiště aneb vzpomínka

Letošní Dobroda se mi nevydařila. Jako výprava byla dobrá, ale jako Dobroda nejtáborečnější... V Pátek jsme se sešli v klubovně zahráli si pár her a večer se koukali na obrázky (PSYCHO) filmu Pravidla Lži. Druhý den jsme vstali (kupodivu) a jali se připravovat na odchod z klubovny. Všem nakonec nakonec nakonec se čerti ječili (strupovití). Tak jsme se rozhodli (kapitulovali), že guláše budou uvařeny v klubovně. Po pěkelných gulášech jsme vyrazili na nádraží. Tam nám bylo oznámeno, že vlakem nejedou (kvůli sněhu). Takže jsme v klubovně připravovali vystoupení (zábavu) a večer se promítalo (Jejdnéčoci v Jejdnom městě). Druhý den hrozně Brigáda a uklidili jsme tolik hrůzně moc

A pak ROVEC

Díky za Jejdnéčoci

...Konečně jsem lokalizoval kadathu. Až budou hvězdy na správném místě, tedy devatenáctého dubna letošního roku, vydám se tam a otevřu průchod mezi světy. Zde, uprostřed ničeho, začne se psát nová epocha Země!...

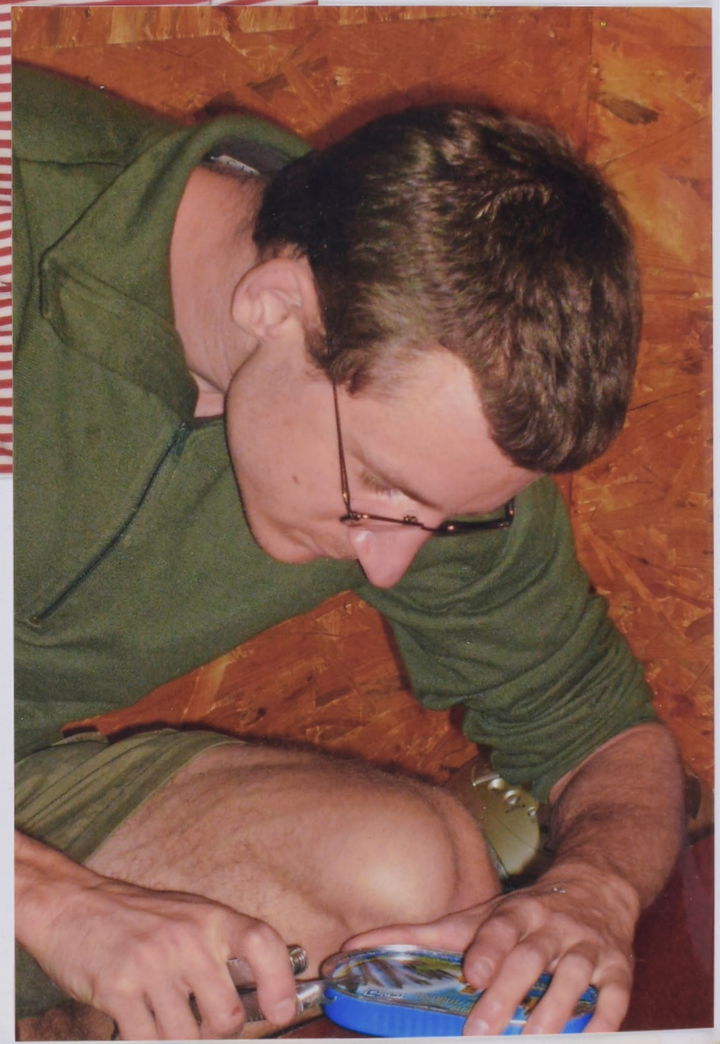

SRAZ & 6. REGATA
31.5.-1. 6. 2008
ARGO

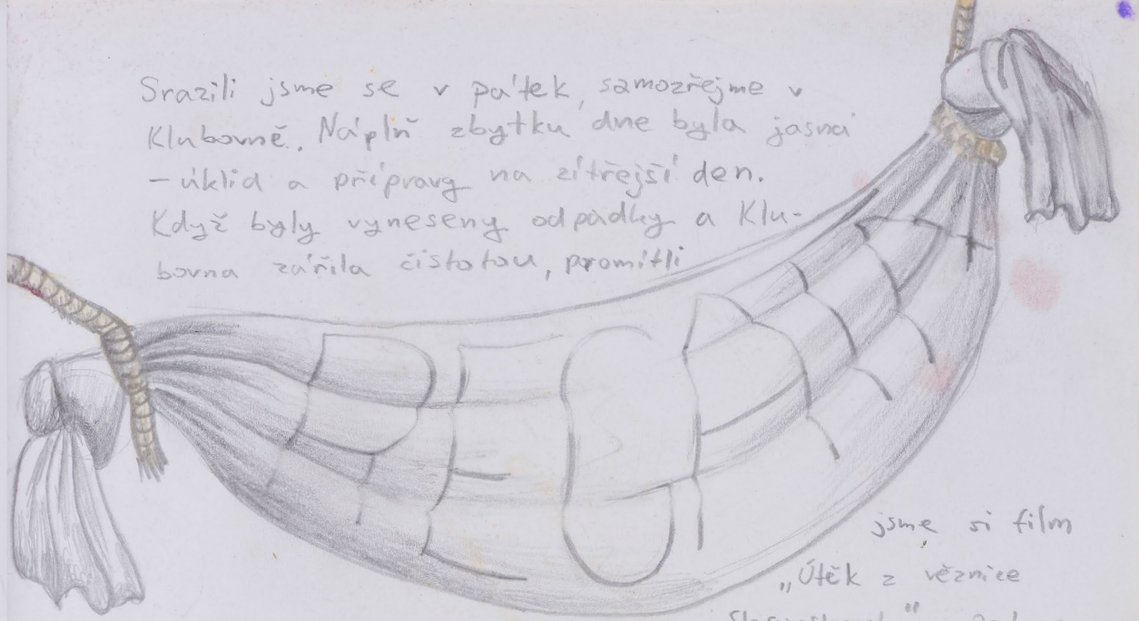

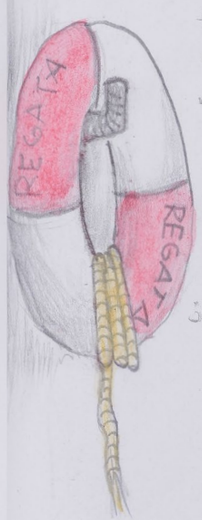

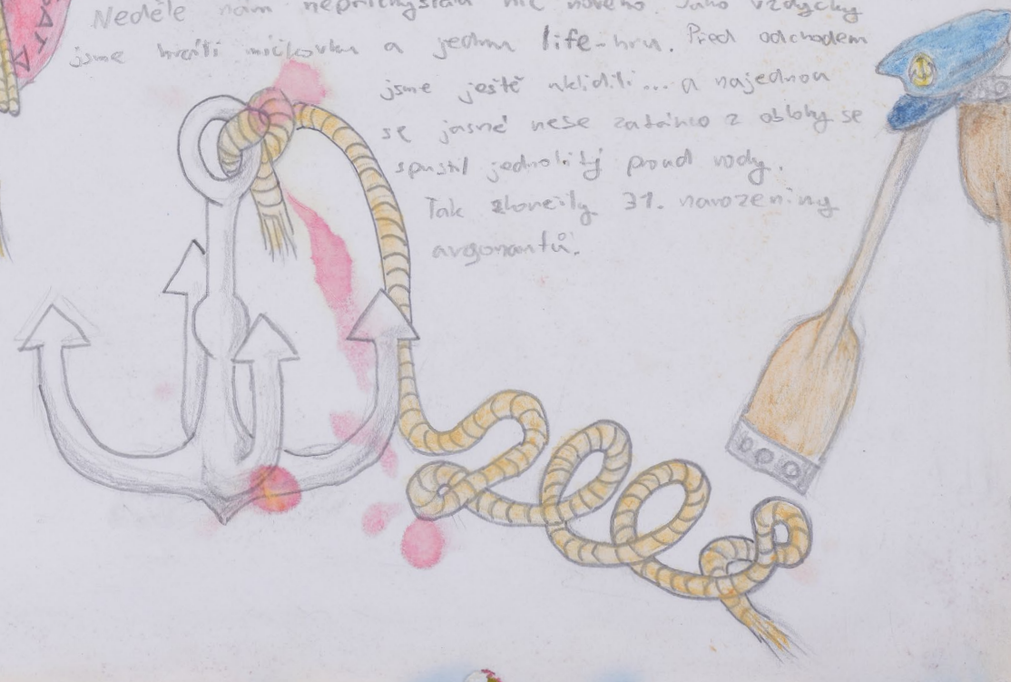

Srazili jsme se v pátek, samozřejmě v Klubovně. Náplní zbytku dne byla jasná – úklid a příprava na zítřejší den. Když byly vyneseny odpadky a Klubovna zářila čistotou, promítli jsme si film „Útěk z věznice Shawshank" a potom... ...spát. V Sobotu proběhlo všechno podle plánu a starých tradic. Regatu (6.!) krpodím nevyhrál Abakáč, ale posádka jménem Truhlíci. Přijelo k nám také spousta rodičů a bývalých členů a tak náš den pěkně ubíhal a po slavnostním ohni se promítlo páté fotek (venku, protože prší) a přesto, že jsme se museli namačkat jako sardinky, nakonec jsme všichni usnuli...

Neděle nám nepřichystala nic nového. Jako vždycky jsme hráli míčovku a jednu life-hru. Před odchodem jsme ještě uklidili... a najednou se jasně nese zatáhnuto z oblohy se spustil jednolitý proud vody. Tak skončily 31. narozeniny argonautů.

ORDERS

BREAKFAST:

LUNCH:

TEA:

DINNER:

MORNING:

I. AFTERNOON:

II. AFTERNOON:

EVENING:

SERVICES: